

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18C/18/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819202693
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3819202693.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v právnej veci žalobcu: J. T., narodený X.X.XXXX, trvale bytom J.R. XXX/X, Y., občan SR, právne zastúpený: JUDr. Jaroslav Hujík, advokát, so sídlom Hviezdoslavova č.3, Prievidza, proti žalovanému: R. T., narodený XX.X.XXXX, trvale bytom I. XXXX/XX, P., občan SR, právne zastúpený: Mgr. Peter Toma, advokát, so sídlom Bôrová 446/36, Prievidza, IČO: 42 378 567, o určenie, že žalobca je vlastníkom nehnuteľnosti a o vrátenie peňažnej sumy 26.000,- Eur takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovaný m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, podanou na Okresný súd Prievidza dňa 25.06.2019 domáhal proti žalovanému určenia, že je vlastníkom nehnuteľnosti v obci Y., k.ú. Y., zapísanej v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Y. v LV č. XXXX a to bytu č. XX na 6. poschodí, vo vchode č. X obytného domu s.č. XXXXX ma parc.č. A. XXXX/X a k bytu prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach obytného domu vo veľkosti X/X-iny, vrátenia daru - peňažnej sumy 26.000,- Eur a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 31.01.2017 na Notárskom úrade v Y. u J.. P. podpísal na požiadanie žalovaného listinu, o ktorej sa neskôr dozvedel, že je Darovacou zmluvou z 31.01.2017, podľa ktorej daroval žalovanému, jeho synovi ako obdarovanému celý svoj spoluvlastnícky podiel vo veľkosti X/X z nehnuteľnosti a to bytu a k nemu prislúchajúcemu spoluvlastníckemu podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach obytného domu. Vklad bol povolený do katastra nehnuteľností rozhodnutím Okresného úradu Y., katastrálneho odboru č. V XXX/XXXX, v súčasnosti je v LV č. XXXX pôvodný spoluvlastnícky podiel vo veľkosti X/X súčasťou spoluvlastníckeho podielu žalovaného vo veľkosti X/X-ín, X/X-inu žalovaný zdedil po nebohej manželke L. T. v dedičskom konaní pred Okresným súdom Prievidza sp. zn. XXD/XXX/XXXX. Dňa 18.01.2017 podpísal na požiadanie žalovaného na vyššie uvedenom notárskom úrade listinu, o ktorej sa neskôr dozvedel, že je Darovacou zmluvou z 18.01.2017, podľa ktorej daroval žalovanému finančnú čiastku 26.000,- Eur. Podpisaniu tejto listiny predchádzalo to, že po úmrtí manželky v roku 2016 žalobca žalovanému povedal, že má nasparené peniaze vo výške 39.000,- Eur, tieto mu doma aj ukázal, na návštevách spolu s manželkou žalovaného mu uvádzali, že takéto veľké množstvo peňazí doma mať nemôže, že ho niekto môže zabiť a takéto hrozby mu neustále opakovali a chceli, aby im uvedené peniaze dal, že oni sa o ne postarajú a že keď bude potrebovať nejakú sumu, tak mu túto z daných peňazí pošlú. Dňa 12.12.2016 sumu 39.000,- Eur žalovanému odovzdal do úschovy, o čom bola spísaná aj listina, pričom je v nej uvedená len suma 25.000,- Eur s tým, že si žalobca vzal sumu 3.800,- Eur. Túto listinu spolu s peniazmi si vzal žalovaný. V skutočnosti však synovi odovzdal sumu 39.000,- Eur a nevie, prečo je v listine uvedená len suma 25.000,- Eur, v tom čase synovi dôveroval a prakticky podpisoval bez čítania to, čo mu predložil. Už v súvislosti s úschovou sa prejavila snaha žalovaného oklamať ho.

Syn s manželkou k nemu začali chodiť častejšie z Bratislavy, kúpili mu televízor, ktorý nepotreboval, snažili sa mu zavďačiť, získať si jeho dôveru a to aj tak, že mu priniesli nahrávky jeho obľúbených piesní a pri opätovných, dovtedy neobvyklých návštevách, mu dali podpísať aj obe vyššie uvedené darovacie zmluvy. Po niekoľkých mesiacoch telefonoval manželke žalovaného z dôvodu, že potreboval časť z jeho peňazí, na čo manželka žalovaného reagovala, že z tých peňazí nedostane žalobca nič. Žalobca o tomto informoval F. T., ktorej žalovaný s manželkou povedali, že čo ju do toho, komu on dal peniaze, že druhý syn je mŕtvy a ten nič nepotrebuje. Takto žalovaný reagoval aj na opakované prosby žalobcu, aby mu z uvedených peňazí poskytol nejakú čiastku, čo vždy odmietol. V minulosti medzi ním a žalovanými už prebiehalo súdne konanie pred Okresným súdom Prievidza vo veci sp. zn. 12C/20/2017, ktorú žalobu o určenie neplatnosti odstúpenia od darovacej zmluvy o prevode vlastníctva k bytu podal ako žalobca R. T. z dôvodu, že darca bol obdarovaným uvedený do omylu v súvislosti s prevodom vlastníctva bytu. Žalovaný sa od podpísania darovacích zmlúv správa voči žalobcovi ako darcovi v hrubom rozpore s dobrými mravmi, preto sa žalobca domáhal listom z 21.03.2019, ktorý bol doručený žalovanému 22.03.2019 vrátenia daru podľa § 630 Občianskeho zákonníka z dôvodov uvedených v liste. Domoženie vrátenia daru smerovalo tak vo vzťahu k vráteniu daru spoluvlastníckemu podielu vo veľkosti X/X z uvedeného bytu ako aj vo vzťahu k vráteniu peňažnej sumy 26.000,- Eur, ktoré boli predmetom darovacej zmluvy z 18.01.2017. Účinky odvolania darovania tak nastali doručením prejavu žalobcu voči žalovanému a to dňom 22.03.2019. Na výzvu vrátiť dar žalovaný sám neodpovedal, žalobcovi bol doručený list jeho právneho zástupcu R.. Y. B. z 04.04.2019, v ktorom mu bolo oznámené, že dôvody, pre ktoré sa žalobca domáha vrátenia daru sú nepravdivé a vykonštruované tretími osobami, ktoré sledujú vlastné záujmy a že domoženie sa vrátenia daru žalobcu žalovaný neakceptuje. Dôvody, pre ktoré sa žalobca domáha voči žalovanému vrátenia daru sú nasledovné: žalobca má vysoký vek a je chorý, žalovaný sa o neho po získaní majetku od mesiaca február 2017 nezaujíma, nenavštívil ho v mieste jeho bydliska ako je to bežné v rodinách, ani mu len nezatelefonoval, neposlal mu ani pozdrav k sviatkom, meninám, narodeninám, úmyselne od žalobcu nepreberá telefónne hovory, na jeho SMS správy vôbec nereagoval, hoci na to nemal žiadny vážny dôvod. Takéto správanie sa obdarovaného je nemorálne, neúctivé a v rozpore s vďačnosťou, ktorú by mal žalovaný voči nemu nielen ako k otcovi, ale aj darcovi prejavovať. Žalobca daroval žalovanému v podstate celý svoj majetok a on ho s celou svojou rodinou dlhodobo ignoruje. Stav, kedy žalovaný vrátane členov jeho rodiny, so žalobcom vôbec nekomunikuje trvá viac ako dva roky, nejde tak o prechodný stav, ale stav trvalý, ktorý žalobcu duševne traumatizuje, čo je stav ohrozujúci vzhľadom na vek a ochorenie srdcovocievneho systému u žalobcu stav, ktorý ohrozuje jeho život. Po tom, ako žalovaný nadobudol od žalobcu dary, v prvej polovici roku 2017 pri telefonickom rozhovore medzi ním a F., vdovou po zomrelom synovi J., povedal na adresu žalobcu, že tento je „kokot“ a že ho žalovaný spraví nespôsobilým, pričom túto urážku a vyhrážku počula nielen F. T., ale aj jej syn P. T., ktorí mu uvedené povedali. Takéto správanie žalovaného, ktorý sa hrubo vulgárne a neúctivo o žalobcovi vyjadril ho veľmi urazilo a nebolo to len raz, pretože v tom istom roku, keď ho žalovaný navštívil len preto, aby mu dal podpísať nejaké doklady, o ktorých on nič nevedel a ktoré odmietol na notárskom úrade podpísať, pri odchode z notárskeho úradu J.. P. povedal: „otec, ty si riadny kokot“. Takéto správanie nikdy nebolo v rodine žalobcu zaužívané, preto ide voči nemu o správanie hrubé, veľmi nemorálne a nezlučiteľné so správaním sa obdarovaného k darcovi. Nie je pravdivé vyjadrenie žalovaného, ktoré mu poslal prostredníctvom svojho právnik R.. B., že žalobcom uvádzané dôvody nie sú dané a že F. T. so svojim synom žalobcu podporujú v konaní proti žalovanému z ich zištných dôvodov. Žalobca tvrdí, že oni dvaja nič neiniciovali, nikto ho nenútil (priamo či nepriamo), aby sa domáhal vrátenia daru, je to vlastné a slobodné rozhodnutie žalobcu, nikto okrem žalovaného a jeho rodiny sa voči nemu zle nesprávajú, vnuk P. a jeho matka F. mu na rozdiel od žalovaného a jeho rodiny pomáhajú vo všetkom, navštevujú ho, udržiavajú s ním dobré rodinné vzťahy a to bez toho, aby im daroval alebo konkrétny dar sľúbil. Žalobca dôvodí svoj nárok najmä sústavnosťou ignorovania jeho osoby žalovaným, jeho nechotou pomáhať mu, žalovaný si vyblokoval telefónne číslo žalobcu a nielen on, ale celá jeho rodina, bezdôvodne prerušil akékoľvek rodinné vzťahy so žalobcom ako aj s rodinou po nebohom synovi J.. Žalovaný pripustil telefonickú komunikáciu so žalobcom len za tej podmienky, že si bude môcť obsah telefonátov nahrávať, k tomu prišla žalobcovi aj SMS v roku 2018. Takéto správanie žalovaného je nezlučiteľné so správaním sa obdarovaného k darcovi, keďže ide o osoby v najbližšom príbuzenskom vzťahu. Tento stav sústavne trvá. Hrubosť porušenia dobrým mravom zo strany obdarovaného voči darcovi je treba vidieť najmä v dlhodobom neposkytovaní pomoci žalobcovi a to napriek jeho žiadostiam a výzvam, prosbám, tiež dlhodobá ignorácia, ľahostajnosť žalovaného k zdraviu žalobcu a životu. Takéto správanie je aj súdnou praxou považované za hrubý nevdak nezlučiteľný s morálnym správaním sa obdarovaného voči darcovi, čo je dôvodom na vrátenie daru.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobcu vyjadril písomným podaním zo dňa 11.11.2019, doručeným súdu 13.11.2019, v ktorom namietol a nesúhlasil s právnymi závermi žalobcu a skutkovými tvrdeniami žalobcu a žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že žalobca sa v žalobe pokúša navodiť dojem, že s ním žalovaný nekomunikuje, resp. že s ním komunikuje len prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Tvrdenie žalobcu, že s ním žalovaný od darovania predmetných darov nekomunikuje a neprejavuje o žalobcu a jeho zdravotný stav záujem. Toto tvrdenie žalobcu sa nezakladá na pravde. Žalovaný je jediným žijúcim synom žalobcu, svojho otca celý život navštevoval, cestoval za ním aj s celou rodinou a pomáhal mu, hoci ich rozdeľovala vzdialenosť a aj so svojou manželkou preukázateľne posielajú žalobcovi poštou balíky s hmotnými darmi, píšú mu listy a SMS správy k rôznym sviatkom a dopytujú sa na informácie o jeho zdravotnom stave, avšak sám žalobca zaujal voči žalovanému negatívny postoj a od žalobcu počas komunikácie prichádzali len veľmi negatívne odpovede, čo vyplýva z komunikácie medzi žalovaným a JUDr. Pavlom Babiakom zo dňa 09.05.2017 až 16.05.2017, kedy sa žalovaný telefonicky spojil so žalobcom a dopytoval sa na zdravotný stav žalobcu, ponúkal mu svoju pomoc a sám žalovaný sa snažil písomne presvedčiť právneho zástupcu žalobcu, aby v prospech žalobcu zriadili vecné bremeno zodpovedajúce právu doživotného bývania a užívania predmetného bytu, aby tak ochránil svojho otca pred majetkovými záujmami tretích osôb. Žalovaný predkladá dôkazy o tom, že viedol so žalobcom aj po darovaní darov počas rokov 2017 až 2019 písomnú komunikáciu, fotografie žalobcu a žalovaného, z ktorých je zrejmé, že žalovaný mal so žalobcom celý život dobrý vzťah, že aktívne žalobcu navštevoval a javil o neho záujem a to aj napriek tomu, že postoje a konanie samotného žalobcu boli mnohokrát protichodné. Ešte pred darovaním darov dňa 18.01.2017 žalovaný podpísal za prítomnosti otca písomné čestné prehlásenie o tom, že sa vždy postará o svojho otca a že tento bude mať vždy právo využívať predmetný byt, ktorého bol v danom čase žalovaný spoluvlastníkom vo výške 1/6 k celku a toto čestné prehlásenie odovzdal žalobcovi, ten ho v daný deň tiež podpísal a žalovaný uvedené riadne plnil a aj naďalej plní. Počas plynutia takmer troch rokov žalovaný nevykonal žiadny právny ani faktický úkon, ktorý by viedol k inému cieľu ako tomu, aby žalobca spokojne doživotne užíval predmetný byt. Skutočnosť, že sám žalobca, zrejme pod vplyvom tretích osôb, sám odmieta záujem žalovaného a jeho osobnú pomoc, nemôže byť posúdené na ujmu žalovaného. Záujem žalovaného vyplýva aj z ďalších so žalobcom uzavretých dokumentov a to Dohody o užívaní predmetného bytu v prospech žalobcu z 31.01.2017 a zo Zmluvy o budúcej zmluve o zriadení vecného bremena na byte v prospech žalobcu z 31.01.2017. Správanie žalovaného tak nenasvedčuje tomu, že by napĺňalo znaky hrubého porušenia dobrých mravov vo vzťahu k žalobcovi ako darcovi. Žalovaný potvrdil, že v minulosti sa viedol súdny spor tunajším súdom pod sp. zn. 12C/20/2017 medzi žalobcom a žalovaným. Tak, ako žalovaný ústne uviedol aj v roku 2017 v súdnom spore, tak znova uvádza, že má immanentný záujem na tom, aby žalobca predmetný byt užíval a dožil v ňom jeseň svojho života, pričom žalovaný sa niekoľkokrát pokúšal so žalobcom dohodnúť na zriadení vecného bremena práva doživotného bývania a užívania predmetného bytu v prospech žalobcu, avšak bezúspešne, JUDr. Babiak ako predchádzajúci právny zástupca žalobcu to viackrát odmietol. Čo je zrejmé z emailovej komunikácie právnych zástupcov sporových strán, ako aj z výpovede žalovaného na súdnom pojednávaní dňa 11.09.2017. Tvrdenie žalobcu, že na notárskom úrade podpísal listinu, o ktorej sa neskôr dozvedel, že je Darovacou zmluvou zo dňa 31.01.2017 a zo dňa 18.01.2017, žalovaný namieta, pretože už v spore sp. zn. 12C/20/2017 toto tvrdenie nebolo preukázané ako pravdivé, súd sa s tvrdeniami žalobcu nestotožnil a posúdil darovaciu zmluvu ako platnú. Žalovaný ďalej namieta skutkové tvrdenia ohľadom sumy 39.000,- Eur, nakoľko žalobca opäť súdu predkladá verziu, ktorá má navodiť dojem, akoby boli žalovaný a jeho manželka nemorálni ľudia, ktorí pod zámienkou klamstiev a hrozieb vylákali od žalobcu uvedenú sumu. Žalovaný v žiadnom prípade nerealizuje úschovu akýchkoľvek peňazí žalobcu. Žalobcom v žalobe uvádzaná verzia ohľadom sumy 39.000,- Eur je prekrútením faktov. Žalovaný ďalej namieta skutkové tvrdenia žalobcu o tom, že by žalovaného osobne alebo jeho manželku v telefonickom hovore žiadal o poskytnutie peňazí, alebo že by ich o uvedené žiadala F. T. na podnet žalobcu. Nikdy sa nevyjadrili, že druhý syn je mŕtvy a ten nič nepotrebuje. Tieto tvrdenia sa nezakladajú na pravde a žalobca ich žiadnym spôsobom nepreukázal. Prekvapujúce je tvrdenie žalobcu, že s ním žalovaný údajne vôbec nekomunikuje na jednej strane a zároveň v žalobe uvádzané tvrdenie, že s ním a jeho manželkou telefonoval a žiadal ich o poskytnutie peňazí, žalobca sám uvádza, že žalovaný na jeho opakované prosby, aby mu z uvedených peňazí časť poskytol vždy odmietol. Žalovaný taktiež absolútne odmieta tvrdenia žalobcu o vulgárnych a neúctivých vyjadreniach na jeho osobu, nezakladajú sa na pravdivých skutočnostiach, všetky ich žalovaný považuje za vykonštruované tvrdenie tretích osôb, ktoré týmito tvrdeniami zrejme sledujú svoj vlastný majetkový záujem. Žalovaný má dôvodné podozrenie, že ak by vrátil predmetné dary žalobcovi, nakoniec by skončili v rukách tretích osôb, pretože žalovaný spochybňuje dôveryhodnosť svedeckej výpovede F. T. a jej syna P. T.. Žalovaný nikdy netelefonoval s F. T., a ak to žalobca tvrdí, nech to preukáže, pretože

on je v spore nositeľom dôkazného bremena. Výpoveď svedka F. T., ktorá má so svojím synom P. T. priamy záujem na výsledku tohto súdneho sporu nemôže byť pre súd relevantná bez doloženia ďalšieho dôkazu na podporu svojich tvrdení. Telefonát medzi F. T. a žalovaným sa nikdy neodohral a teda je zrejmé, že žalovaný sa v ňom nemohol na adresu svojho otca vulgárne vyjadriť. Rovnako ani tvrdenie žalobcu, že žalovaný v prítomnosti svojej manželky adresoval žalobcovi vulgarizmus po odchode z notárskeho úradu, čo nedáva zmysel, lebo žalovaný na to nemal dôvod. Naopak práve žalobca adresoval žalovanému značne hanlivé výrazy a urážky a to v SMS správach zo dňa 03.12.2017 až 06.12.2017, o čom svedčí aj zápisnica a zvuková nahrávka z 10.09.2017 v konaní 12C/20/2017. Žalovaný poukazuje na správanie žalobcu, ktorý podal ústne do zápisnice na Okresnom riaditeľstve PZ na žalovaného a jeho manželku v apríli 2018 trestné oznámenie, v ktorom uviedol, že ho údajne okradli o sumu 39.000,- Eur, avšak nakoľko sa tvrdenia žalobcu neukázali ako pravdivé, konajúci policajný vyšetrovateľ Mjr. Mgr. L. uznesením uvedené trestné oznámenie odmietol v súlade s § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku. Na základe uvedeného mali žalovaný a jeho manželka možnosť obratom podať trestné oznámenie na žalobcu za trestný čin ohovárania podľa § 373 ods.1 Trestného zákona, avšak nikdy sa k tomuto kroku neuchýlili, pretože žalovaný má aj naďalej svojho otca rád a nechcel by, aby bol trestne stíhaný. V konaní o vrátenie daru súdy zaujali stanovisko, že pri posudzovaní správania sa obdarovaného musí konajúci súd vždy vziať do úvahy a hodnotiť aj správanie sa samotného darcu a to v tom zmysle, či práve jeho správanie nie je v rozpore s dobrými mravmi a či nie je samo osebe príčinou správania sa obdarovaného voči nemu. Jedná sa o princíp vzájomnosti. V danom prípade sa darca nemôže úspešne domáhať vrátenia daru, ak následná reakcia obdarovaného bola vyvolaná darcom. Takéto reakčné správanie obdarovaného by nebolo možné kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Na základe uvedeného žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

3. Na vyjadrenie žalovaného reagoval žalobca písomným podaním - replikou z 04.12.2019, doručenou súdu 05.12.2019. Uviedol, že zotrváva na svojich skutkových tvrdeniach v žalobe. SMS správy, na ktoré sa žalovaný vo vyjadrení odvoláva, nie sú podľa neho podstatné. Podstatné je to, že žalovaný s jeho rodinou sa k žalobcovi pred prevodom vlastníctva bytu a prevzatím peňažnej hotovosti správali účelovo, pekne, navštevovali žalobcu aj trikrát týždenne v období, keď vedeli, že má podiel na byte po smrti manželky a keď sa žalovaný dozvedel, že žalobca má finančné úspory. Do smrti manželky žalovaný v podstate k žalobcovi nechodil, nezaujímal sa o žalobcu ani jeho manželku (svoju matku) keď bola v nemocnici ani za ňou nebol až do smrti. Je pravdou, že vzťahy žalobcu a žalovaného po tom, ako ho pripravil o byt a celoživotné úspory zhoršili, lebo žalobca sa cítil byť oklamáný, a žalovaný otca už opäť nepotreboval, keďže už ho o všetko obral. Síce prehral súdny spor o neplatnosť zmluvy, ale bolo to z dôvodu, že formálne akože bolo všetko v poriadku a v súlade so zákonom a žalobca nevedel preukázať, že bol podvedený a oklamáný. Dôkazom toho je aj tá skutočnosť, že „záujem“ žalovaného o žalobcu skončil, keď si žalobca pýtal od neho časť peňazí, ktoré dal žalovanému do úschovy. Žalovaný mu v tomto nevyhovoval s tým, že peniaze sú ich a nedajú mu ani euro. Niekoľkokrát peniaze pýtal, až to skončilo pre súdom. Po strate manželky a druhého syna J. konanie a správanie žalovaného žalobcu psychicky úplne zničilo, plače dni a noci. Žalovaný a jeho rodina už viac rokov ani len neberú žalobcovi telefón, ignorujú ho, hoci vedia, že je na tom psychicky veľmi zle, ignorujú jeho prosby a žiaľ. Ak pred podpísaním darovacích zmlúv chodil žalovaný za žalobcom aj viackrát týždenne dnes žalobca vie, že išlo o jeho falošný záujem len za tým účelom, ktorý dosiahol. Žalovaný hrubo zneužil zdravotný stav žalobcu po tom, čo ostal sám a zraniteľný. Po tom, čo žalobca zistil, že ho žalovaný oklamal, jeho stav sa ešte zhoršil, no žalovaný namiesto ústretovosti voči nemu, pomoci a podpore sa mu doslova vysmial, urobil zo žalobcu hlupáka a je iste hrdý na to, ako ho oklamal. Po smrti manželky, Vianoce, sviatky, narodeniny žalobca trávi s rodinou - P., vnukom po nebohom synovi J. a žalovaný sa o žalobcu úprimne nezaujíma. Správa sa tak, že mu je jedno, čo s ním bude, ako sa cíti, majetok, o ktorý žalobcu obral je žalovanému nadovšetko nad rodiča, nad život svojho otca a jeho zdravie. To nie je len hanba, ale neúcta voči žalobcovi, od ktorého získal celý majetok vyššie uvedeným spôsobom. Taký človek predsa nemôže mať celý majetok žalobcu, jeho úspory. Ide o spôsob, akým to žalovaný dosiahol a ako sa správa po tom, ako to dosiahol. Žalovaný ani jeho rodina neprejavuje o žalobcu skutočný záujem, ani raz neprejavili záujem stráviť sviatky, zaviesť žalobcu na hroby a pod.. Doklady, ktoré priložil žalovaný k svojmu vyjadreniu žalobca považuje za prejav úbohosti, vypočítavosti, pretože ak niečo pre niekoho je nezištným konaním, nie je nutné popisovať sviečku na hrobe, fotiť to a dokladovať SMS. Namiesto toho keby radšej za žalobcom žalovaný prišiel a opýtal sa ho, či niečo nepotrebuje, ako mu je, či je zdravý, či vôbec chce ísť do starobinca ako to mal žalovaný v pláne. Žalovaný teda predložené dôkazy zabezpečoval účelovo a sú to z pohľadu žalobcu len formálne akty bez kúska citu k svojmu otcovi. Chamtivosť žalovaného zaslepila natoľko, že nebral ohľad na to, čo spraví otcovi, ako sa otec bude cítiť, keď ho pripraví o

majetok najbližšia rodina, jeho syn. Nedbal nielen na svojho otca, ale chcel dosiahnuť aj poškodenie syna po nebohom bratovi Jožkovi. Je smutné, že sa voči vznesenému nároku dary vrátiť žalovaný bráni primitívnymi SMS. Poukazovanie na to, že žalovaný mi ponúkal právo bývanie v byte, o ktorý ma pripravil je taktiež účelové, aby formálne bol žalovaný iným, akým v skutočnosti je. Po zlých skúsenostiach so žalovaným a jeho rodinou to už nemohol podpísať. Žalobca záverom svojho písomného vyjadrenia požiadal súd o starostlivé zváženie argumentácie žalobcu pri domožení sa vrátenia daru. Žalovaný sa svojim postojom po dare zachoval hrubo nemravne, nemorálne, on si vylepšuje život na úkor starého a chorého otca, zneužil jeho šetrnosť a po získaní jeho majetku sa otcovi otočil chrbtom, zachoval sa hrubo neúctivo, bezohľadne, čo žalobcu veľmi ranilo a preto nemôže dopustiť, aby sa mu dar nevrátil.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, žalovaného, stranami sporu navrhnutých svedkov a oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a to najmä: žalobou, Darovacou zmluvou z 18.01.2017, Darovacou zmluvou z 31.01.2007, výzvou na vrátenie daru z 21.03.2019, odpoveďou na túto výzvu z 04.04.2019, LV č. 6387, vyjadrením žalovaného k žalobe z 11.11.2019, predžalobnou výzvou žalobcu z 07.02.2019, emailovou komunikáciou - odpoveď žalovaného zo dňa 15.02.2019 prostredníctvom jeho právneho zástupcu na predžalobnú výzvu, emailovou komunikáciou - odpoveď žalovaného zo dňa 05.04.2019 prostredníctvom jeho právneho zástupcu na predžalobnú výzvu, dôkazom o telefonicknej komunikácii s právnym zástupcom žalobcu z 20.02.2019, emailovou komunikáciou predchádzajúceho právneho zástupcu žalobcu JUDr. Babiaka s právnym zástupcom žalovaného z 16.05.2017, fotodokumentáciou návštevy žalovaného s jeho rodinou u žalobcu z 20.02.2017, fotodokumentáciou z 19.07.2016 a 22.08.2015, SMS z 19.03.2017, SMS z 14.04.2017, 15.11.2017, 03 až 06.12.2017, fotodokumentáciou o liste a hmotnom dare žalovaného žalobcovi z 06.06.2017, fotodokumentáciou o liste s fotkami vnúčať, pravnúčať vhodného do poštovej schránky žalobcu dňa 20.08.2017, fotodokumentáciou o liste zo dňa 24.10.2017 vhodného žalovaným do poštovej schránky žalobcu, SMS komunikáciou z 24.10.2017, SMS k 24.12.2018, SMS k 07.06.2019, čestným prehlásením žalovaného z 18.01.2017, Dohodou o užívaní bytu, Zmluvou o budúcej zmluve o zriadení vecného bremena z 31.01.2017, zápisnicou o pojednávaní dňa 11.09.2017 zo sporu 12C/20/2017, replikou žalobcu z 04.12.2019, Dohodou o odstúpení od darovacej zmluvy z 10.03.2017, Dohodou o zrušení dohody o užívaní bytu a o zrušení zmluvy o budúcej zmluve o zriadení vecného bremena z 10.03.2017, späťvzatím návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, Dohodou o zrušení darovacej zmluvy z 10.03.2017, vyjadrením žalobcu k výpovedi svedkyne Bibiány Slávkovej z 10.09.2020 a ostatným obsahom súdneho spisu sp. zn. 18C/18/2019. V súlade so zásadou sudcovskej koncentrácie konanie nebol vykonaný dôkaz výsluchom svedka Tibora Vlkočiča, keďže išlo o dôkaz, ktorý mohla strana sporu navrhnuť do konania skôr a to spolu s návrhom výsluchu ostatných svedkov, rovnako súd zamietol vykonanie dôkazu výsluchom svedka Milana Dobrotku z dôvodu, že išlo o dôkaz, ktorý strana sporu mohla navrhnuť už skôr, avšak urobila tak až následne po tom, čo bola ako svedok vypočutá jeho dlhoročná partnerka, s ktorou navrhnutý svedok žije v spoločnej domácnosti. Jeho výpoveď by tak bola v pravdepodobnosťou blížiacou sa istote ovplyvnená svedeckou výpoveďou Emílie Slávkovej, s obsahom ktorej sa mal možnosť navrhnutý svedok vopred oboznámiť. Uvedenú skutočnosť v spore namietol aj žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu, súd z uvedených dôvodov návrh žalobcu na vykonanie dôkazu výsluchom uvedených svedkov zamietol.

5. Vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav:

5.1. Žalobca je otcom žalovaného. Žalovaný od februára 2013 žije v Bratislave.

5.2. Darovacou zmluvou zo dňa 18.01.2017, overenou u notára JUDr. P. P. žalobca ako darca daroval žalovanému ako obdarovanému ako svojmu jedinému žijúcemu synovi finančnú čiastku v sume 26.000,- Eur a to pri plnom vedomí, za stavu svojprávnosti, bezvýhradne, bez vplyvu návykových látok, slobodne, bez akéhokoľvek nátlaku a tak, ako to vyžaduje zákon: bezpodmienečne a bezodplatne. Žalobca ďalej vyhlásil, že je s týmto aktom darovania finančnej hotovosti synovi plne stotožnený, čo potvrdil svojim podpisom, žalovaný svojím podpisom dar s vďakou prijal. Darovacia zmluva je podpísaná darcom aj obdarovaným dňa 18.01.2017.

5.3. Darovacou zmluvou zo dňa 31.01.2017, overenou u notára JUDr. P. P. žalobca ako darca daroval žalovanému ako obdarovanému svoj spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti v katastrálnom území Y., obec Y., okres Y., vedenom Okresným úradom Y., katastrálnym odborom na LV č. XXXX a to k bytu č. XX na 6. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXXXX na ulici J. R. X, XX, XX, XX, XX, vo vchode

8, bytový dom postavený na zastavanej parc.č. XXXX/X a k bytu prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu vo veľkosti XX/XXXX, pričom veľkosť podielu darcu na byte je X/X a veľkosť spoluvlastníckeho podielu obdarovaného na byte je X/X. Obdarovaný sa povolením vkladu tejto zmluvy do katastra nehnuteľností stal spoluvlastníkom k bytu so spoluvlastníckym podielom X/X-ín k celku. Spolu s bytom previedol darca na obdarovaného aj spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu vo veľkosti XX/XXXX. Zmluvné strany vyhlásili, že si zmluvu riadne prečítali, jej obsahu porozumeli, súhlasia s ním, sú si vedomí právnych následkov darovania, ich vôľa je vážna, určitá a bez omylu. Darovacia zmluva je podpísaná žalobcom (darcom) aj žalovaným (obdarovaným) dňa 31.01.2017.

5.4.Z LV č. XXXX pre kat. úz. Y. vyplýva, že žalovaný je podielovým spoluvlastníkom bytu č.XX na 6. poschodí, vo vchode X v podiele X/X a na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu v podiele XX/XXXX, titulom nadobudnutia bolo dedenie ako aj darovacia zmluva, zavkladovaná pod č. V XXX/XXXX.

5.5.Z Výzvy na vrátenie daru z 21.03.2019, ktorú žalobca adresoval žalovanému vyplýva, že žalobca touto výzvou vyzval žalovaného k vráteniu daru a to 1. spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti X/X-iny z nehnuteľností v obci Y, v k.ú. Y. a to bytu č. XX vo vchode X na X poschodí obytného domu súp.č. XXXXX na parc.č. A. XXXX/X a k nemu prislúchajúceho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach obytného domu vo veľkosti XX/XXXX-ín, ktoré boli predmetom darovacej zmluvy z XX.XX.XXXX, podľa ktorej bol povolený vklad vlastníctva do katastra rozhodnutím Okresného úradu Prievidza, katastrálneho odboru č. V XXX/XXXX a 2.finančných prostriedkov vo výške 26.000,- Eur, ktoré boli predmetom darovacej zmluvy z 18.01.2017. Čo do dôvodov, pre ktoré žalobca vyzval žalovaného na vrátenie daru podľa § 630 Občianskeho zákonníka žalobca označil nezáujem o neho ako o otca a to už od mesiaca február 2017, nenavštevovanie darcu obdarovaným v mieste jeho bydliska tak, ako je bežné v rodinách, netelefonovanie, nezasielanie ani len pozdravov otcovi k sviatkom, meninám, narodeninám, úmyselné nepreberanie telefonických hovorov od žalobcu, bez odpovedí na jeho SMS správy, resp. bez akejkoľvek reakcie na ne. Ignorácia darcu obdarovaným a celou jeho rodinou namiesto prejavu vďaky. Záverom žalobca uvádza, že v prípade, ak žalovaný túto výzvu nebude akceptovať, podá žalobca žalobu na súd. Predmetná výzva bola daná na poštovú prepravu dňa 21.03.2019.

5.6.Z odpovede za výzvu na vrátenie daru z 04.04.2019 adresovanej žalovaným prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobcovi vyplýva, že žalovaný má dôvodné pochybnosti o tom, že autorom predmetnej výzvy je darca, teda jeho otec. Uvedené pochybnosti pramenia z toho, že vo výzve sú obsiahnuté formulácie, špecifikácie a štylistika, ktoré jeho otec nikdy nepoužíva, pričom jej obsahom je aj konkrétna citácia na § 630 OZ pričom samotný obsah výzvy má navodiť dojem, akoby boli zo strany žalovaného hrubo porušené dobré mravy vo vzťahu k otcovi, tvrdenia a závery uvedené vo výzve sa nezakladajú na pravde, žalovaný nemá záujem vec riešiť súdnou cestou, hoci už zo samotnej výzvy sa javí, že jej autor je pripravený podať žalobu na súd. Žalovaný má za to, že darca je dlhodobo ovplyvňovaný cudzími záujmami, ktoré sa v skutočnosti nemusia zhodovať s jeho vlastnými záujmami a byť mu na skutočný prospech. Jedná sa o záujmy F. T., jej syna P. T. a jej partnera R. E., ktorí sú dlhodobo a preukázateľne nespokojní so skutočnosťou, že darca uzavrel darovaciu zmluvu, ktorou daroval finančné prostriedky v sume 26.000,- eur svojmu synovi a so skutočnosťou, že dňa 31.01.2017 darca uzavrel darovaciu zmluvu, ktorou daroval spoluvlastnícky podiel X/X na byte. Tieto osoby majú pravdepodobne osobný záujem na predmetných daroch, ktorý je zjavne nezlúčiteľný so skutočným záujmom darcu a keby obdarovaný tieto dary napokon darcovi vrátil, nakoniec by skončili v rukách uvedených tretích osôb, ktoré majú na darcu nespochybniteľný vplyv a môžu byť v pozadí prípravy predmetnej výzvy, ak nie sú priamo jej skutočnými autormi. Vo vzťahu ku skutkovým tvrdeniam uvedeným vo výzve, ktoré majú navodiť dojem naplnenia legitímnych dôvodov, za základe ktorých majú byť vrátené dary podľa § 630 OZ, tak tieto tvrdenia obdarovaný absolútne odmieta, pretože sa nezakladajú na pravdivých skutočnostiach, sú vykonštruované tretími osobami, ktoré nimi zrejme sledujú svoj vlastný záujem. Obdarovaný svojho otca celý život navštevoval, cestoval za ním, pomáhal mu, posielal balíky, listy, SMS správy a dopytoval sa na jeho zdravotný stav.

5.7.Z emailu zo dňa 16.05.2017, ktorý adresoval JUDr. Y. P. ako právny zástupca žalobcu právnomu zástupcovi žalovaného R.. B. vyplýva reakcia JUDr. P. v nasledovnom znení, citácia: „To že Vás klient (t.j. žalovaný) telefonuje môjmu klientovi (t.j. žalobcovi) a pýta sa len na zdravotný stav, ako sa má

a či náhodou niečo nepotrebuje, nie je relevantná starostlivosť syna o otca, je to len by som si dovolil tvrdiť vypočítavosť a hrubý nátlak Vášho klienta“.

5.8.Z fotodokumentácie zo dňa 20.02.2017 je zrejmé, že žalovaný so svojou rodinou osobne navštívili žalobcu, rovnako tak dňa 25.02.2017.

5.9.Dňa 19.03.2017 žalovaný formou SMS správy poprial žalobcovi k meninám v mene seba aj celej svojej rodiny.

5.10.Dňa 14.04.2017 žalovanou formou SMS správy poprial žalobcovi pekné veľkonočné sviatky.

5.11.Dňa 06.06.2017 poslal žalovaný žalobcovi k narodeninám list k jeho 84. narodeninám vrátane hmotných darov (2ks pánskych tričiek), z obsahu listu vyplýva, že nakoľko si žalobca podľa jeho posledných vyjadrení neprial, aby ho žalovaný s rodinou navštívili, tak aspoň poštou mu posielajú pozdrav a darčeky. Zároveň žalovaný v liste uviedol, že otcov postoj k celej veci ho nesmierne mrzí, jeho slová sa ich hlboko dotýkajú a nevedia prečo im takto ubližuje. Záverom listu žalovaný udáva, že majú otca radi a veria že svoj vzťah k rodine žalovaného časom prehodnotí na základe pravdivých skutočností. Žalovaný žalobcovi v liste zároveň oznámil, že o pár dní sa stane už druhý raz pradedom. Vnukovi R. sa narodí dcérka V.. K čomu žalovaný prisľúbil zaslať žalobcovi aspoň správu mobilom. List je podpísaný žalovaným, jeho manželkou P., vnukom R., jeho manželkou I., K. a pravnukom E..

5.12.Dňa 20.08.2017 vhodil žalovaný žalobcovi do poštovej schránky list spolu s fotkami vnúčať a pravnúčať žalobcu. V liste žalovaný uvádza, že ho všetci pozdravujú, že boli na cintoríne na maminom hrobe. Zároveň mu priložil fotky vnuka R. a pravnučky V., nové fotky K. E.. Záverom žalovaný vyzval otca, aby si na seba dával pozor a opatroval sa.

5.13.Dňa 24.10.2017 vhodil žalovaný žalobcovi do poštovej schránky list, v ktorom sa vyjadril, že keby mu žalobca dovolil ich návštevu alebo telefonický hovor nahrávať, ako ho o to dva razy žiadali, mohli by sa stretnúť. Nakoľko žalobca nechce, aby bol rozhovor nahrávaný prípade osobné stretnutie, žalovaný nevie, ako inak sa s ním kontaktovať okrem tejto písomnej možnosti. Žalovaný ďalej v liste uviedol, že nebude seba ani svoju rodinu vystavovať podozreniam, že mu vulgárne nadáva on či jeho rodina a pod., alebo že mu niečo ukradli. Aj pred súdom totiž žalobca tvrdil, že so žalovaným vychádzal zle, čo vôbec nie je pravda. Žalovaný zároveň vyzval otca, že ak bude niečo treba, má písať, pretože nemá žiadny problém napísať správu mobilom alebo poslať list (nedávno vrátil dary poštou), žalovaný priložil aktuálne fotky R. V. a K. E. (pravnúčať žalobcu).

5.14.Dňa 24.10.2017 žalobca odoslal žalovanému SMS správu s textom: „R. dostal od teba list dojal ma je krásny preto mi nebrete telefon zavolaj otec“

5.15.Dňa 24.10.2017 žalovaný odoslal žalobcovi SMS správu s textom: „ Na maminom hrobe boli všetky stare vence a sochy, len môj venček s venovaním a podpisom, ktorý som tam zanesol pred mesiacom z hrobu zmizol. Nepaci sa mi to...R.“

5.16.Dňa 15.11.2017 sa žalovaný formou SMS správy dopytuje žalobcu ako je na tom zdravotne, lebo ide chrípkové obdobie a že možno by mal zvážiť očkovanie, ktoré práve prebieha.

5.17.Dňa 03.12.2017 žalovaný odoslal žalobcovi SMS správu s textom: „Otec pis ak treba, nevolaj - pisat vies. Na nahravanie si suhlas nenapisal a preto budem komunikovat jedine pisomne kvoli svojej ochrane. Zase si do odvolania, ktore si podal teraz na sud dal napisat same ohavne klamstva! To je neskutocne, otec. Napis mi preto si volal. R.“

5.18.Dňa 05.12.2017 žalobca odoslal žalovanému SMS správu s nasledovným textom: „Ahoj v januári nam hrozí pojednvanie zaleži na tebe či suhlasis ze by ste mi doniesli vsetky veci sud bi sme zrusili porozmislaj a daj mi hned vediet otec“

5.19.Dňa 05.12.2017 žalovaný v rámci odpovede odoslal žalovanému SMS správu v ktorej texte o.i. uvádza: „neodpovedal si mi ani raz, či si zdravý, či nemá nejake potiaze, či si išiel na očkovanie proti chrípke. R.“

5.20.Dňa 06.12.2017 žalobca odoslal žalovanému SMS správu s nasledovným textom: „R. nedal si mi odpoveď na moju ssm zavonali vam moje peniazky ja ti to spcitam ze sa nehambis dostat o cely majetok steby som skoncil nemas ziaden cit si obicajny kokt otec“

5.21.Dňa 21.12.2018 žalovaný odoslal žalobcovi SMS k Vianociam.

5.21.Dňa 07.06.2019 žalovaný odoslal žalobcovi SMS k jeho narodeninám.

5.22.Z Čestného prehlásenia žalovaného zo dňa 18.01.2017 je zrejmé, že žalovaný prehlásil, že sa postará o to, aby jeho otec prežil starobu podľa možností do najdôstojnejším spôsobom. Podľa jeho fyzických a psychických schopností, pokiaľ bude jeho zdravotný stav napr. bez straty motoriky a pod., bude mať právo využívať svoju nehnuteľnosť, byť na ul. J. R. X/XX, Y. a to až do doby, kým bude schopný sa sám o seba postarať, kým bude vládať, kým mu bude slúžiť pamäť, kým si bude uvedomovať svoje potreby a pod.. V prípade, že sa jeho schopnosti zvládať bežné životné situácie alebo jeho zdravotný stav znížia na minimum, žalovaný sa zaviazal nájsť otcovi dôstojné ubytovanie v niektorom zo zariadení pre seniorov, domovov dôchodcov alebo iných zariadení, kde bude o neho náležite postarané, aby dožil svoju starobu dôstojne a neskončil na ulici. Žalovaný vyhlásil, že nemôže byť zodpovedný za situácie, ktoré si otec navodí sám napr. v prípade podľahnutia návykovým látkam a pod..Náklady na túto starostlivosť v domove pre seniorov (domove dôchodcov a pod.) budú hradené z jeho dôchodku. S týmto žalobca svojim vlastnoručným podpisom súhlasil.

5.23.Dňa 31.01.2017 žalobca ako užívateľ a žalovaný ako vlastník nehnuteľnosti - bytu podpísali Dohodu o užívaní bytu a Zmluvu o budúcej zmluve o zriadení vecného bremena podľa § 50a a 51 OZ, kedy vlastník získal X/X bytu na základe darovacej zmluvy z 31.01.2017, vlastník na znak vďaky za darovanie bytu poskytne na základe tejto zmluvy bezodplatne užívateľovi právo doživotného bývania a doživotného užívania bytu na základe tejto zmluvy, vlastník sa zaviazal zdržať sa vstupovania do bytu bez súhlasu užívateľa. Užívateľ bytu sa zaviazal uhrádzať pravidelné mesačné platby za služby spojené s užívaním bytu ako aj prípadné nedoplatky súvisiace s využitím služieb spojených s užívaním bytu. Zmluvné strany sa zaviazali, že v budúcnosti uzavrú Zmluvu o zriadení vecného bremena na základe ktorej zriadia v prospech užívateľa k bytu vecné bremeno v rozsahu práva doživotného užívania a doživotného bývania, strany sú povinné zmluvu uzavrieť do 30 dni odo dňa, kedy sa vlastník stane výlučným vlastníkom bytu.

5.24.Zo zápisnice z pojednávania dňa 11.09.2017 v spore sp. zn. 12C/20/2017 z výpovede R. T. vyplynulo jeho tvrdenie, že vždy sa so svojou rodinou stretával, navštevovali sa, vzťahy boli na výbornej úrovni, nikdy svoju rodinu neosočoval, vychádzali celý život veľmi dobre, z jeho strany sa doteraz nič nezmenilo. Je však pevne presvedčený, že otec je ovplyvňovaný treťou stranou (jeho nevestou a jej synom), prakticky od času ako mu boli poskytnuté dary resp. darovaná predmetná nehnuteľnosť v rodine vznikol boj. On chcel zriadiť aj vecné bremeno, ale žiadna odpoveď neprišla. Má obavy, že to pre otca dopadne zle, ale on si to neuvedomuje. X/X predmetného bytu vlastní P. T., jeho synovec, ktorý keď sa dozvedel o darovaní na bytovom družstve bol u otca, povedal mu, že bol žalovaným okradnutý a začal robiť krik, čo mu otec sám povedal, že P. robí krik, buchot, a odišiel s tým, že na ním už nikdy nepríde. Po smrti matky (8.8.2016) chodil žalovaný za otcom každý mesiac. Otca navštevuje aj jeho manželka, na hroby chodili aj s otcom. Nosili mu stravu, ošatenie, poslali mu darček k narodeninám, ktorý sa im vrátil späť, okrem jeho rodiny otca každý deň navštevujú aj nevesta F. a synovec P.. Z predmetnej zápisnice vyplýva aj záznam súdu, že žalovaný v danom spore t.j. J. T. opätovne zasahuje do priebehu konania a na adresu žalobcu (svojho syna) doslova uvádza: „choď do riti...“

5.25.Z dohody o odstúpení od darovacej zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti uzatvorenej dňa 31.01.2017 medzi zmluvnými stranami darcom (žalobcom) a obdarovaným (žalovaným) vyplýva, že obdarovaný mal záujem odstúpiť od darovacej zmluvy, čo oznámil darcovi osobne a ten uvedené svojim podpisom potvrdzuje. Zároveň zmluvné strany vyhlasujú, že Darovacia zmluva zo dňa 31.01.2017 sa zrušuje v celom rozsahu a od počiatku, čo oznámia Okresného úradu Prievidza, katastrálnemu odboru, kde podajú späťvzatie návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a požiadajú o obnovu právneho stavu pred uzavretím darovacej zmluvy a teda darca ostane vlastníkom spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti X/X na byte, zmluva bola vypracovaná k

10.03.2017, absentujú na nej podpisy darcu aj obdarovaného. Písomne bolo vyhotovené aj späťvzatie návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

5.26.Z dohody o zrušení dohody o užívaní bytu a o zrušení Zmluvy o budúcej zmluve o zriadení vecného bremena zo dňa 31.01.2017 vyplýva, že žalovaný ako vlastník a žalobca ako užívateľ bytu mali dňa 10.03.2017 uzavrieť predmetnú zmluvu, ktorou mali byť dohody z 31.01.2017 v celom rozsahu zrušené, dohoda nie je podpísaná ani jednou zmluvnou stranou.

5.27.Z dohody o zrušení darovacej zmluvy z 18.01.2017 vyplýva, že obdarovaný (žalovaný) a darca (žalobca) mali dňa 10.03.2017 podpísať zmluvu, na základe ktorej sa dohodli na zrušení darovacej zmluvy, predmetom ktorej bolo darovanie finančnej hotovosti vo výške 26.000,- Eur , pričom v deň podpisu tejto zmluvy malo dôjsť k odovzdaniu daru do rúk darcu, dohoda bola pripravená k 10.03.2017, nebola však podpísaná. Dňa 08.03.2017 manželka žalovaného realizovala výber z účtu v Tatra Banke v sume 26.000,- Eur (doklad č.I. 143 a 144 spisu).

5.28.Lustráciou v súdnom registri tunajšieho súdu bolo zistené, že voči R. E. bolo v minulosti vedených 33 exekúcií a aktuálne v živom registri súdu bolo voči menovanému zistených 15 exekúcií s poukazom na to, že súd môže aj bez návrhu vykonať v sporovom civilnom konaní dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou.

5.29.V písomnom podaní žalobcu ako jeho reakcie na výsluch nevesty P. T., ktorá bola vypočutá v neprítomnosti žalobcu na pojednávaní dňa 15.07.2020 žalobca uvádza, že sa roky snažil telefonovať žalovanému, jeho deťom , avšak oni odmietajú s ním telefonovať, rozprávať sa a správajú sa teda voči nemu neúctivo, neslušné a celé roky mu nezdvihnú ani telefón. Takýto stav trvá niekoľko rokov, pričom táto jeho najbližšia rodina keď im telefonuje predsa nemôže vedieť či nepotrebuje ich pomoc, pretože mu ju nikto iný nemôže poskytnúť alebo nechce poskytnúť, nemôžu vedieť, či vážne neochorel, alebo či tu nie je iný vážny dôvod komunikovať. Argumentácia svedkyne (manželky žalovaného) je len účelová zámienka, aby nemuseli o neho prejavovať záujem, ktorý by ako jeho najbližší príbuzní prejavovať mali. Ak sa žalovaný a jeho manželka vyjadrili, že mu chceli dary vrátiť, ich záujem nebol vážny, pretože ak na získanie jeho majetku vynaložili také úsilie, že chodili aj niekoľkokrát týždenne z P. za ním, aby dosiahli získanie jeho majetku, hoci dovtedy, kým nezomrela manželka sa o nich riadne nezaujímali, tak aj na vrátenie daru mohli vynaložiť aspoň časť takého úsilia, ako vynaložili, keď majetok získali a určite by bolo došlo k uzavretiu dohody o vrátení majetku. Tvrdenie, že jeho vôľa vrátiť dary je zmanipulovaná nevestou F. T., či jej synom či inou osobu je nepravdivé, pretože ignorantské správanie žalovaného a jeho rodiny a ich skutočný nezáujem o neho nie je výsledkom jeho vzťahov s rodinou nevesty, ale je výsledkom nezájmu žalovaného o otca, pretože ak by mal k nemu pozitívny vzťah, musel by pochopiť, že sa právom cíti byť odstrčený, nepotrebný, keďže od neho už žiadny majetok získať nemôže. Výpoveďami žalovaného a jeho manželky je tu snaha dokazovať, že je vydieraný, že mu je vyhrázané, že je tu snaha tretích osôb obráť ho o majetok, ale títo ľudia naopak sú v skutočnosti jediní, ktorí mu pomáhajú a aj v minulosti pomáhali. Žalovaný týchto ľudí síce označuje za nemorálnych, ale tak F. T., jej syn a R. E. sú v skutočnosti jedinými ľuďmi, ktorí mu pomáhajú a nikdy sa nestalo, že by sa mu vyhrážali, alebo sa k nemu zle správali, nerozprávali sa s ním, nezdvihli telefón, nechali ho opusteného a pod. Ak toto žalovaný v spore tvrdí, tak tým len ospravedlňuje svoje vlastné nemravné konanie, ktoré vzhľadom na dĺžku nezájmu o neho nemožno označiť inak, len ako konanie, ktoré je v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Žalovaným vynakladá snahu a nemálo času na to, aby hľadal špinu na ľudí, ktorí mu pomáhajú, nahradzujú mu jeho ako syna, pričom ten prejavuje nevďak a nezáujem o otca. Svedkyňa tiež nepravdivo vypovedala o jeho vzťahu s druhým synom, pravdou je to, že sa pred ním žalovaný s manželkou pretvarovali, ohlupovali ho, strašili kradnutím, div nie zabitím, ak by si nejaký majetok ponechal a teraz obviňujú tých, ktorí mu vždy pomáhali a pomáhajú. Z ich strany sú to účelové klamstvá, ktorých cieľom bolo dostať ho z bytu a umiestniť ho do domova dôchodcov, aby nemuseli čakať až do jeho smrti, aby speňažili jeho byt. Dodatočne mu potom podstrkovali podpísať zmluvu o vecnom bremene na byt, čo tvrdia v tomto konaní, hoci takéto právo mu mohli zabezpečiť už pri prevode bytu, týmto tvrdením chcú vyzerat' navonok v lepšom svetle, než akí v skutočnosti sú. Z obsahu zápisnice o výsluchu P. T. sa dozvedel celý rad nepravd o okolnostiach, za ktorých malo dôjsť k darovaniu, nepravd o údajnom záujme žalovaného a jeho rodiny o neho, preto navrhuje vypočuť aj ďalších svedkov a to B. L. a R. E..

5.30. Na pojednávaní dňa 19.02.2020 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že žalobca trvá na podanej žalobe, s poukazom na všetky svoje vyjadrenia v spore. K výsluchu žalobcom navrhnutých svedkov F. T. a P. T., konkrétne k námietke žalovaného o vykonávaní týchto dôkazov zástupca žalobcu uviedol, že svedka nemožno vopred vylučovať, nedovolil by si tvrdiť, že po poučení o povinnosti vypovedať pravdu bude nejaký svedok klamať. Navrhnutým dôkazom chce žalobca vyvrátiť tvrdenie protistrany, že je tými osobami ovplyvnený a vykonanie tohto dôkazu by malo napomôcť žalobcovi dokázať pasivitu žalovaného ako syna vo vzťahu k svoju otcovi, ktorá je jedným z dôvodov, pre ktorý sa domáha vrátenia daru.

5.31. Na pojednávaní dňa 19.02.2020 žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že žaloba by mala byť zamietnutá. Namietol vykonanie dôkazu výsluchom F. T. a P. T., pretože je jasné, že tieto osoby majú záujem na výsledku tohto sporu a preto ich výpoveď bude s vysokým predpokladom tendenčná. S P. T. sa počíta ako so zákonným dedičom v prípade, že by boli tieto dary vrátené do vlastníctva žalobcu, čo si P. T. veľmi dobre uvedomuje, pretože bol zastúpený JUDr. Babiakom, ktorý ho iste o celej situácii poučil. Rovnaký záujem na výsledku sporu má aj F. T., ktorá je matkou P. T. a partnerkou R. E.. Všetky tieto osoby žalobca pred súdom vo svojej výpovedi spomenul a vidieť, že sú zainteresované v spore. Ide o dôkaz, ktorý je neúčelný, jeho vykonanie nepreukáže žiadne relevantné skutočnosti pre tento spor a s poukazom na zásadu hospodárnosti konania by nemal byť takýto dôkaz vykonaný, preto ho žalovaný namietal. Žalobca neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k hrubému porušeniu dobrých mravov, pričom z ustálenej judikatúry je zrejmé, že je potrebné skúmať aj intenzitu porušenia dobrých mravov, to znamená, že pokiaľ exces dobrých mravov bol len minimálny, je to stále v poriadku, musí sa skúmať intenzita. Poukázal na to, že žalobca túto istú argumentáciu použil aj v predchádzajúcom súdnom konaní, ktoré sa viedlo pod sp. zn. 12C/20/2017 a v ktorom jasne súd konštatoval, že mal možnosť si žalobca preštudovať tieto zmluvy, mal možnosť sa s nimi oboznámiť a dokonca mal túto možnosť aj pred samotným notárom, keď sa to podpisovalo, žalobca tvrdí, že nikdy vulgárnym spôsobom neosočoval žalovaného, pričom je jasné z dôkazov, že sa tak dialo, kde ho označoval hanlivými výrazmi v SMS správach. Navyše, dnes na pojednávaní o 10.29 hod. označil žalobca žalovaného „sprostý si“, o 10.36 hod. sa vyjadroval hanlivo vo vzťahu k žalovanému a jeho manželke. Doslova citujem „mal si jej dať facku a kopnúť ju do zadku“ poukázal tým aj na dlhodobé správanie samotného žalobcu, ktoré takisto v zmysle judikatúry je potrebné posudzovať pri posudzovaní otázky, či došlo k hrubému porušeniu dobrých mravov zo strany obdarovaného k darcovi, kedy sa jasne vyjadril právny názor, že musí sa skúmať aj samotné správanie darcu, či nevyvoláva a neeskaluje napätie v tomto vzťahu a či nevyvoláva potom určitú odozvu tak, aby dosiahol vrátenie daru. Z výpovede žalobcu vyplýva, že v mnohých skutočnostiach sa nezhoduje so skutočnosťami, ktoré boli uvedené v žalobnom návrhu ako aj v replike, odo dňa darovania predmetných darov žalobca nepretržite užíva byt, ktorý bol takisto predmetom darovacej zmluvy a žalovaný neuskutočnil ani jeden krok k tomu, aby tomu bolo inak. Dokonca v minulosti viackrát ponúkal zriadenie vecného bremena, ku ktorému nedošlo predtým kvôli nesúhlasu P. T., ktorý v danom čase vlastnil 1 a neskôr nedošlo k nemu ani na samotnom pojednávaní v konaní 12C/20/2017, kde ho žalovaný žalobcovi ponúkal. Vo výpovedi žalobcu odznelo, že nie je odkázaný na cudziu pomoc, potvrdil to niekoľkokrát, uviedol, že si mnohé veci porobí sám, kúpi si sám, navarí si sám, je sebastačný.

5.32. Žalobca pred súdom uviedol na osobu prítomného žalovaného, citácia: „toto je syn, ktorý mojím synom bol“. Na ničom sa so synom nedohodol, oni vedeli, že má peniaze a jeho žena tak vyšpekulovala, zatahla syna do tohto a stalo sa to, čo sa stalo. Nevedel čo vlastne podpisuje a keby nepodpísal, bol by zlý a nakoniec mu syn povedal, že je „kokot“, toto bol výsledok. K zdravotným problémom žalobca uviedol, že sa lieči na prostatu, vysoký krvný tlak, má päť chorôb a berie denne 10 tabletiiek, tie mu chystá F.. K lekárovi chodí sám alebo s F.. Žalovaný sa o neho nestará ako by mal, však čo spravili?! Majú dospelé deti a keď ho okradli, zablokovali všetky telefóny a on nemá žiadne spojenie s tými deťmi. Je odtrhnutý od sveta, boli Vianoce, sviatky a ani pes sa na neho neobzrel. Ani kartu mu nikto neposlal, tohto sa on dožil. Keď ešte žila jeho manželka, žalovaný s rodinou ich navštevoval častejšie, teda tak raz za dva týždne, vtedy bývali v Prievidzi, tak to bolo blízko, chodili aj sami, on bol raz v Bratislave, kam ho pozvali potom, čo sa tam presťahovali. Keď už mali peniaze, prestali chodiť, pravdepodobne ho chceli dať do starobinca a že peniaze budú ich. On už má 86 rokov. Nevedel uviesť, kedy ho syn naposledy navštívil. Pochválil sa pred nimi (pozn. žalovaný a jeho manželka) koľko má peňazí, na čo jeho žena povedala, že nemôže mať doma toľko peňazí, lebo môžu prísť zloději a okradnúť ho, zabiť. Dal im peniaze do úschovy s tým, že mu peniaze, keď bude potrebovať dajú, dal sa nimi nahovoriť, lebo

im veril, že mu tie peniaze vrátia. Asi po roku, čo im peniaze dal, telefonoval manželke žalovaného a pýtal si peniaze, na čo ona povedala, že mu z tých peňazí nedá ani euro. Volal neveste nie synovi (preto, že ona je tam richtárka), synovi nevolal, ona mu zakázala, syn len tak poskakuje. Syn mu nepíše nič, ani jedna SMS ani jeden hovor. On im sem tam volával, ale nedovolal sa, len to ťuká, majú vypnuté telefóny, odpoveď je, že syn je nedostupný. Keď sa nedovolal synovi, neveste nevolal, lebo čo jej bude volať, keď ho o všetko dostali. Všetci si zablokovali telefóny syn, jeho manželka aj ich deti. Vnúčatá nevie, prečo tak spravili, možno sa báli, aby sa nedozvedeli, že majú rodičov zlodejov. O všetko ho ožobračili. SMS správu od vnučky Livky možno aj dostal. K SMS správe, ktorú mu súd predložil k nahliadnutiu, ktorou mu žalovaný ženal všetko najlepšie k meninám on a celá jeho rodina namietal, že prečo mu posielala SMS, prečo sa nechcú s ním rozprávať, podľa neho preto, že sa báli, po tom, čo ho okradli, že im voľačo povie. Na to, že mu syn písal v SMS správe, že nedal súhlas na nahrávanie hovorov a preto môžu spolu komunikovať len písomne pre svoju ochranu uviedol, že akú ochranu, však ich nešiel biť. Poprel, že by synovi vulgárne nadával. To naopak jemu syn vulgárne nadal po tom, čo oni prišli do Prievidze, že idú niečo podpísať na úrad, a keď tam prišli nepodpísal to, lebo nevedel vôbec o čo sa jedná, nevedel, do čoho ho chceli navliecť, úradníčka vrátila papiere ako nepodpísané P. (tak žalobca oslovuje nevestu, manželku žalovaného) a išli z budovy von a tam mu jeho sprostý syn povedal: „Otec, ty si riadny kokot.“ Povedal mu to asi za to, že to tam nepodpísal. Naposledy sa so synom stretol osobne dnes na pojednávaní. Oni ako dostali peniaze hotovo. Nikto z rodiny žalovaného sa o neho nezaujíma, ani vnúčatá. Od syna žiaden balík nedostal. Ani na žiadny sviatok. Nič. Jedine čo mu pomáha je R. (tak žalobca oslovuje F. T.), nosí mu každý týždeň stravu, za čo jej žalobca zaplatí, lieky mu tiež pripravuje ona. O tom, že ide dnes na súd sa s ňou rozprával. Ona mu upratala po smrti manželky aj byt, inak on si porobí aj sám. R. s P. nie sú so žalovaným v žiadnom kontakte, pretože celá rodina je proti nemu, tým myslí R. E., on má R. za ženu, teda nevie či sú zobratí, na sviatky k nim chodí, prídu po neho autom, aj mu dovezú na týždeň stravu. Na otázku súdu, či niekedy požiadal svojho syna (žalovaného) aby mu pomohol, keďže v žalobe spomína výzvy a prosby o pomoc žalobca uviedol, že ako zistil, že ho okradli syn pre neho neexistuje. Mal ho rád, ale toto, čo mu spravil na staré kolená, a naviac, čo mu on pomôže, veď oni sú v Bratislave. Ale ani keby býval v Prievidzi by ho o pomoc nežiadal, pretože ho „ošedel“. Dal sa ovplyvniť svojou ženou, pričom ako chlap mal zakročiť, keď vedel, že P. špekuluje okradnúť jeho otca. Ona bola prvá, to je jasné a syn keď toto vedel mal zakročiť a povedať, že ho má nechať v pokoji zomrieť a nie ho o všetko okradnúť. Aj o byt, chceli ho dať do domova dôchodcov. A syn toto všetko mal zastaviť a kopnúť ju do zadku, alebo jej dať poriadku facku. Všetky poplatky na byt si platí sám. Pre tie peniaze bol aj na polícii, kde mu povedali, že to musí riešiť súdnou cestou. Ak v žalobe tvrdil, že syn mu nie je ochotný pomáhať napriek prosbám, žiadostiam tak k tomu v účastníckej odpovedi na konkrétnu otázku sudcu uviedol, že on nepotreboval pomoc. On keď potreboval pomoc, mal aj bližšie, aj k doktorom chodí sám na bicykli, ak je pekne, aj si uvarí, aj nakúpi v obchode, Lidl má blízko. On synovi peniaze nedaroval, dal mu ich do úschovy. Od syna očakáva, aby mu vrátil všetko, o čo ho okradli. Vnuci mu chýbajú, neprídu za ním preto, lebo keď sa toto stalo, nebol za to, aby chodili. Tak po facke to by bolo prvé. On nechce, aby oni k nemu chodili, v žiadnom prípade, neexistuje, dokiaľ mu nevrátia to, o čo ho okradli. Nevolal žalovanému ani jeho manželke, ale volal vnukovi R. a vnučke K., s nimi sa chcel rozprávať, synovi by načo volal, čo by sa ho opýtal? Ako ho okradol? Vnúčatá mu nedvíhajú telefón tri či štyri roky už. Mal záujem o rozhovor s vnúčatami, nie so synom a jeho manželkou, preto im volal. Vnúčatá možno nevedia, že majú rodinu zlodejskú. So synom a jeho manželkou nechce mať nič spoločné. Nechce ich vidieť. Keď bol s nimi raz na úrade, tak Biba tam dokonca niečo vyplácala, čo, to nevie, ale keby tu bol R. en by vedel, že čo asi tam vyplácala. Syn ani jeho manželka ani vnúčatá mu nikdy nezavolali v tom zmysle, že si neželajú, aby im telefonoval. Nevie, ako to pociťuje, že sú pre neho syn, jeho manželka a ich deti nedostupní, má šťastie že má R., nikto mu nič nepomôže, akurát R.. Syn ani jeho manželka mu teraz nechýbajú, okradli ho o všetko. Ale vnuka R. aj vnučku K. by vidieť chcel. V období od roku 2017 do 7.6.2019 je možné, že si so žalovaným posielal nejaké SMS správy. O tom, že by ho žalovaný a jeho manželka chceli dať do starobinca od nich nepočul, to nemôže tvrdiť, ale rozprávali mu o tom známi, kamaráti. Myslí tým R. E.. Počas výpovede syna na neho spontánne verbálne žalobca reaguje citácia: „Ty mi daj svätý pokoj, ty mi daj svätý pokoj prosím ťa!“, „Zmizni, lebo ťa niečím ovalím“, „Ty hovädo“. V záverečnom vyjadrení žalobca žalovaného a jeho manželku označil: „podvodníci“, „špiny“.

5.33. Žalovaný pred súdom uviedol, že tento spor nie je medzi ním a jeho otcom, ale medzi ním a treťou stranou, riadenou R. E., F. T. a P. T.. Prvýkrát sa dozvedel, že otec má nejaké peniaze 12.12.2016, pričom R. E. od neho vyzvedel všetko, konkrétne koľko má peňazí, kde sú uložené, otec totižto nikdy nechcel peniaze dávať do banky. R. E. je veľmi zadĺžený človek, má 26 exekúcií, jeho dlh je 54.000,- Eur, otec toto nechcel počúvať, keď mu to hovoril. Takže to všetko smeruje z jeho strany (R. E.), on -

cudzí človek vykrikoval jeho manželke do telefónu, čo on sám počul, že na ňu zavolá políciu, a že nech ide do p... a takéto výrazy, od cudzieho človeka. F. je jeho švagriná, ktorá 20 rokov robila v zahraničí so starými ľuďmi, vie s nimi robiť a vie ich aj ovplyvňovať. Otec sám hovoril, že sa mali radi a mali také vzťahy, ktoré by priali iným rodinám. Otec mu dar dal slobodne a dobrovoľne. Keď ešte bývali v Prievidzi otca a mamu navštevovali tak dvakrát do týždňa. K narušeniu vzájomných vzťahov s otcom došlo vtedy, keď sa otec dostal k JUDr. P., kde ho presvedčili, že bol okradnutý. Z jeho strany hneď začali vyhrážky, ako že on je zlodej, kriminálnik, inšie otcovi z úst nešlo. Je pravdou, že momentálne neprejavuje o svojho otca záujem, ale je to z dôvodu, že otcovi volával a on jemu aj šesťkrát za deň a aj po darovaní k nemu chodil normálne, až do marca, kedy sa to všetko rozbehlo a bolo to riadené treťou stranou. Na zdravotný stav sa otca pýtal aj po roku 2017, z čoho ho on vysmial, nevie, prečo sa mu to zdalo smiešne. Po smrti matky, keď prišli do Prievidze, čo bolo veľmi často, prvá cesta bola cintorín, dole otca počkali, vyviezli sa na cintorín, potom išli do reštaurácie, kde posedeli. Ľudia môžu závidieť, aké to boli medzi nimi vzťahy, ale otec ho začal osočovať, že je zlodej, udal ho na políciu. Jeho deti žalobcovi prestali dvíhať telefóny po tom, či ich dal na políciu, čomu nechceli ani veriť, že by tohto bol schopný. Dal na nich trestné oznámenie. Jeho deti žalobcovi už na sviatky nepíšu, už nie. Oni boli priamymi svedkami toho darovania, syn aj dcéra, ktorá sa mu bola na byte osobne poďakovať. Keď otcovi volal k jeho zdravotnému stavu, z jeho strany bola hneď záporná reakcia, že čo jeho je do jeho zdravia, ty..., ty... a už to išlo. Na zdravotný stav sa dopytoval len otca. Prestal mu volávať, telefón vypnutý nemá, vie ale, keď mu otec volá, povedal mu, že ak niečo potrebuje, nech napíše SMS. Toto po ňom žiadal preto, že keď mu zodvihol telefón, otec mu vždy len nadával a on nemá zapotreby toto počúvať. On sa týmto chránil, otec mu stále nadával, že je zlodej. On si otca stále váži. Je pravdou, že mu poslali nejaké balíky, ktoré im následne vrátil. Otcovi nikdy vulgárne nenadával, otca vždy toleruje, hoci on mu nadáva do špiny, zlodeja a pod. a aby mu dal svätý pokoj. Tento stav ho mrzí, vie, aký je otec, dá sa ovplyvniť nesprávnymi ľuďmi, v byte si žije svoj život. Vyzval otca, aby sa mu ohlásil, keď niečo bude potrebovať, doteraz sa neozval. Je to jeho otec, o ktorého je povinný sa postarať, nie R., keby ho otec o pomoc požiadal, reagoval by na to, vôbec s tým nemá problém. Nedvíha mu telefonáty od otca, lebo nemusí počúvať jeho nadávky na seba, že je „kokot“. Preto to urobil, že tie telefonáty neprijíma. Ale je ochotný sa o otca postarať, bude sa musieť o neho postarať ako syn. Dary otcovi nechce vrátiť z dôvodu, pretože by skončili u tretej strany, ktorá toto všetko podniká, to je účel. Jeho manželka telefonovala s F. T., manželka všetko nahrávala, o čom F. T. vedela. To nahrávanie bolo pre to, že otec chcel vedieť, čo F. rozpráva, lebo tam boli stále rozpory. Tri dni po pohrebe matky F. získala od otca nevedno akým spôsobom 16.000,- Eur, a nevedela zdôvodniť, na čo to vlastne bolo. Najprv to bola pôžička, potom to nebola pôžička, potom že na pohreb a nakoniec na výdavky v súvislosti s otcovým pobytom v domove dôchodcov. On toto otcovi vrazil, tieto peniaze ona vrátila, po tom, čo jej to vytýkali on a jeho manželka. Je pravdou, že najskôr mal otcove peniaze v úschove, ale potom otec sa sám rozhodol, že tie peniaze dá.

5.34. Svedkyňa F. T. na pojednávaní dňa 15.07.2020 vo výpovedi pred súdom uviedla, že žalobca je jej svokor a žalovaný jej švagor. Ide o spor medzi darovaným dedičstvom, ktoré žalobca žiada vzhľadom k tomu, že celé roky ho ignorujú, napriek tomu, že žalobca sa s nimi snaží telefonicky už niekoľko rokov spojiť, aj s vnúčaťami. Neberú mu telefóny. Žalobca je veľmi utrpený, že sa nemá s kým ani porozprávať, absolútne neprejavujú o neho záujem. Od roku 1974 je ona členom rodiny, manželstvo s druhým synom žalobcu uzavrela v roku 1977 a so žalobcom sa naďalej navštevujú napriek tomu, že manžel J. T. zomrel. Vzťahy so žalobcom a jeho manželkou boli veľmi dobré, boli si vzájomné nápomocní koľko sa dalo, teraz sa starajú o žalobcu, aby mal spoločnosť, aby mal navarené, aby mal lieky. Vybavujú mu lekárov. Žalobca sa im zdôveruje so svojim trápením, ktoré má. Bolo nezvyčajné, že po smrti manželky žalobcu ho začal žalovaný navštevovať častejšie. Žalobca jej po každej návšteve volal a informoval ju o tom, že údajne u neho prefocovali všetky jeho doklady, a bolo aj tak, že jej žalobca volal, že by žalovaný zobral od starkého peniaze, aby ho niekto neokradol, že do úschovy. Žalobca bol presvedčený, že sa mu o tie peniaze postarajú, lebo údajne často chodili a nahovárali ho, aby ho niekto neokradol, že je potrebné, aby žalovaný mu peniaze ochránil. Počas dedičského konania už sa správali divne, lebo nechceli priznať peniaze, ktoré žalobca mal, tak potom tie peniaze priznali, pričom manželka žalovaného jej synovi (P. T.) vtedy tvrdila, že vypláca zo svojho. Vtedy oni ešte nevedeli, že žalovaný si už dal popodpisovať darovacie zmluvy a toto sa prelínalo s dedičským konaním. Myslí si, že žalovaný s manželkou zneužili rozcitliveného starého pána a jednoducho žalobca podpísal aj to, čo nemal v pláne, toto sa dozvedeli od syna, ktorý bol na tom dedičskom konaní. Je so žalobcom v kontakte. On v jednom kuse plakal, oči mal krvavé od plaču. Museli mu kúpiť umelé slzy, stále si sťažoval, že on nečakal, že mu syn niečo také spraví, telefonicky sa stále pokúšal od syna tie peniaze, aby mu vrátil, lebo bol v tom, že syn ich má v úschove. A údajne mu povedali, že tie peniaze sú ich. A keď ich týmto opätovne otravoval, prestali mu

brať telefóny, tak žalovaný, jeho manželka aj obe vnúčatá. Žalobcu to veľmi trápilo, pretože mu ostal len jeden syn, od ktorého očakával, že mu bude nápomocný, že sa budú navštevovať, stretávať, tešiť sa zo života, lenže ho odignorovali. Manželka žalovaného aj ju doslova psychicky týrala, keď im zakázala stretávať sa so žalobcom, že si to nepraje, aby jej rodina ani jej blízki žalobcu navštevovali, lebo ju udá, mala pocit, že oni žalobcu manipulujú. Potom žalobca plakal, že prečo neprídu, uviedla dôvod, že dostali zákaz od jeho syna, že oni si to neprajú. Žalobca reagoval, že on sa bude rozhodovať kto ho má navštíviť a kto nie. Začali teda za ním znova chodiť. Starajú sa o neho doteraz. K lekárom, sanitky, lieky mu ona dávkuje, varí mu, nosí mu jedlo, pozývajú ho k nim na Vianoce, na každú oslavu, aby nebol sám. Je užialený, opustený a asi dva či tri týždne dozadu potreboval lekársku pomoc, volal vnukovi P., ktorý mu následne volal sanitku a išli potom za ním do nemocnice, kde s ním absolvovali vyšetrenia a následne k jeho ošetrojúcej lekárke, ktorá si ju zavolała dovnútra, informovala ju, že zdravotný stav žalobcu sa zmenil, dopytovala sa jej, či vie o nejakých jeho problémoch. Žalobca sa veľmi trápí, nespí po nociach, na čo užil dve tabletky na spanie, na čo lekárka odporučila vyšetrenie u psychiatra, pretože podľa nej je to všetko psychického pôvodu. U psychiatra so žalobcom boli, ten to ešte neuzavrel, dal mu lieky. Vzťah žalobcu a žalovaného po darovaní v roku 2017 zhodnotila ako úplne utlmený zo strany žalovaného, ktorý nejaví absolútne žiadny záujem, nedvíha žalobcovi telefón, čoho bola tiež svedkom. On pravidelne volá a oni mu neberú. Trebárs pred týždňom sa mu tiež nedovolal, lebo jemu je smutno, on sa chce porozprávať. Chce vysvetlenie, prečo mu to spravili, že on si to nezaslúžil a stále toto, takéto niečo. Jednoducho sa nevie vyrovnáť s tým, že mal našetrené peniaze a žalovaný mu na to siahol a teraz ho ignoruje. Žalovaného a jeho rodinu žalobca neuráža, on sa len domáha svojich peňazí a vysvetlenia, prečo nechodia, prečo ho ignorujú, prečo mu nevrátia peniaze. On stále má pocit, že tie peniaze sú jeho. Žalobca stále o tom rozpráva, že on žalovanému nič nespravil, že prečo mu toto spravil, rozoberá to pri každej príležitosti, má ťažké srdce na to, že on ich dobre vychoval a že on si to naozaj nezaslúžil, aby mu to spravili. Ona ani nikto z jej blízkych žalobcu nenahovárali, aby sa domáhal vrátenia tých peňazí. Ona rešpektuje jeho názor a vie, že ona je len jeho nevesta, to vie, a ona nemala nárok na nič, nechápe ale, prečo spravili toto mŕtvemu bratovi a jej synovi, že pobrali aj jeho o dedičstvo. Myslí si, že sa k takémuto niečomu znížili, že obrali mŕtveho brata, aby si zabezpečili celé dedičstvo a obetovali žalobcu. Nehovorí, že sa jej toto nedotklo, ale jej syn to mohol dať k súdu, že ho žalovaný pripravil o dedičstvo po otcovi a neurobil to. Takže keď sa pred žalobcom aj niečo hovorí, tak len okrajovo, ale nijaké nahovárание, alebo také niečo sa nedeje. Pripustila možnosť, že žalobca žalovanému vulgárne nadával, čoho dôsledkom bolo, že si žalovaný vypol telefón, keď mu žalobca volal, ale keď niekto stále do telefónu tvrdí, že nič nedajú, mohlo sa stať, ale to nie je dôvod, aby žalobcu ignorovali, veď to je starý človek, s ktorým treba hovoriť. Žalovaný mal riešiť problém. Pripustila skutočnosť, že žalovaný s rodinou posielajú žalobcovi SMS správy, pretože žalobca ani ona nesúhlasila s nahrávaním rozhovorov, pretože manželka žalovaného je veľký manipulátor a ona v tých rozhovoroch potrebovala od nich dostať to, čo chcela nahráť, čo ona odmietla. Ale aj tie SMS správy, veď žalobca je 87-ročný človek a má starý telefón, do ktorého sa vmestí 20 SMS správ a keď je plný, ďalšie SMS mu neprídu. Má vedomosť o jednej návšteve za tie posledné tri roky, kedy prišli a žiadali žalobcu, aby si zobral nejaké doklady, že idú niečo podpisovať, ale on povedal, že on sa bojí čokoľvek podpisovať, pretože mu spravili to, čo mu spravili a on tomu nerozumie. Ale na návšteve nevie, že by za posledné tri roky boli. Žalobca bol u žalovaného v Bratislave asi jedenkrát, keď ešte žila jeho manželka, ktorá chcela vedieť, ako žijú, bolo to pred jej smrťou. Pred ňou sa žalovaný vyjadril o žalovanom vulgárne v tej súvislosti, keď telefonovala žalovanému, že manželka žalobcu už potrebuje 24-hodinovú pomoc a vtedy sa žalovaný so žalobcom nepohodli, ona prosila o ústav, kedy žalobca chcel, aby sa nejako vyskladali na to a žalovaný sa vtedy vyjadril, že nech ho nejeduje ten „kokot“, lebo ho zbaví svojprávnosti a dá do ústavu, toto jej vtedy žalovaný do telefónu povedal. Ona to povedala aj žalobcovi, ale až potom, čo sa jej sám zdôveril, že čo mu povedal žalovaný u právničky, keď tam odmietol niečo podpísať, pretože tomu nerozumel. Čo vie, v decembri 2016 a januári 2017 chodil žalovaný s rodinou za žalobcom asi dva či trikrát do týždňa, z čoho bol žalobca celý bez seba, že sa o neho žalovaný zaujíma, chodili k žalobcovi asi do toho dedičského konania. Po tom, čo dostali ten dar ich návštevy žalobcu už nepokračovali, lebo žalobca skúšal od žalovaného pýtať nejaké peniaze, že aby mu poslal a návštevy potom úplne prestali. Žalobca si dokáže niektoré veci urobiť sám, dáva jej 100,- eur mesačne na stravu a ona mu nosí teplú kvalitnú stravu. Potvrdila, že žalobca je plne sebestačný, navarí si, nakúpi si, k lekárovi chodí sám, nepotrebuje 24-hodinovú starostlivosť, urobiť si vie všetko, aj na úradoch vybaviť zaplatenie faktúr. Vie o tom, že žalobca v roku 2018 podal na žalovaného a jeho manželku trestné oznámenie, ona ani jej syn o tom vedomosť nemali, až následne, aj R.o žalobca povedal, taktiež mu povedal, koľko má ušetrených peňazí, vedeli o tom, bolo to jeho pranie, aby o tom všetci vedeli. K sume 14.000,- eur uviedla, že nie je pravdou, že si od žalobcu ona požičala túto sumu, ale keď bol kar, žalobca ju požiadala, aby odložila tie peniaze do

banky, keby sa niečo stalo. Tie peniaze v banke odložené boli a keď zavolať, peniaze vytiahla a priniesla mu ich, pretože ako jej povedal, že kým žije, chce mať peniaze doma. Žalobca má R. E. rád. Ona s ním žije v spoločnej domácnosti 6 rokov, on je už v dôchodku, je invalid. Nevie, či sú mu strhávané nejaké exekučné zrážky ani nevie, či on má nejaké dlhy, ona si žije svoj život a má svoje financie. Nemá o financiách p. E. ona vedomosti. Aktuálne má žalobca zdravotné problémy s tlakom, očami, lieky berie na tlak, na cievy, na prostatu, na pľúcach mal nejaký nález, berie na to lieky. Navštevuje ho minimálne raz za týždeň v sobotu, kedy mu dávkuje lieky, zanesie mu navarené, on si ale rieši aj sám svoje jedlá. Potvrdila, že jej syn prostredníctvom JUDr. P. vyzval žalobcu aby navštívil jeho advokátsku kanceláriu, pretože so žalobcom sa nedalo. On im stále rozprával, aby sa nevadili, keď sa bude deliť dedičstvo, na čo mu P. povedal, že žiadne dedičstvo nie je, že všetko podpísal žalovanému, z čoho bol žalobca úplne rozčúlený a tvrdil, že on nič nepodpísal. Je pravdou, že JUDr. P. potom v spore na súde zastupoval žalobcu, lebo všetko sa to zvrtilo a nakoniec jej syn nepodal žiadne trestné oznámenie, že ho pripravili o majetok, jednoducho žalobca sa dozvedel, že realita je taká, že nemá byť, nemá peniaze, nemá nič. Jej syn P. žalobcu navštevuje tak často, ako mu to možnosti dovoľujú. Kedykoľvek žalobca zavolá, či keď potrebuje lekára, syn volá lekára, navštevujú sa. Naposledy bol u nich žalobca na J.. Syn ide so žalobcom k lekárovi, na cintorín a kdekoľvek ho zavezie, kam žalobca syna požiada. Jej syn má žalobcu rád, syn nie je spokojný ako dopadlo to dedičské konanie, ale nič proti tomu nerobí, snaží sa s tým vyrovať po svojom.

5.35. Svedok P. T. na pojednávaní dňa 15.07.2020 vo výpovedi pred súdom uviedol, že žalobca je jeho starý otec a žalovaný jeho ujo, resp. strýko. Má vedomosť o tom, ako prebehlo dedičské konanie, starý otec daroval svoju časť bytu a finančné prostriedky žalovanému, na čo ho oni následne prestali kontaktovať, prestali mu dvíhať telefóny, ani vnúčatá ani žalovaný ho nijako nekontaktovali, hoci žalobca sa im snažil veľakrát telefonovať, nikto mu neodpovedal, čím začal žalobca psychicky trpieť, nevedel čo sa deje, vyvolával jemu a jeho matke, dopytoval sa, že čo sa deje. Chcel od nich pomoc, stále plakal, až to dospelo do štádia, že musel začať navštevovať psychiatra. Jeho matka chodí so žalobcom po všetkých vyšetreniach. On tiež postrehol u žalobcu zmeny, začalo sa to zhruba pred 3 rokmi, keď sa rodina od neho dištancovala. Žalobca bol vždy veselý človek a začal byť taký smutný, plakal do telefónu, že nevie, čo má robiť, že mu nikto v P. nedvíha telefón a ono sa to stále opakuje. Na oslavy, sviatky, Vianoce žalobcu vždy brávali aj berú k nim, ale aj keď teraz príde plače a stále rozpráva, že on nemá žiaden kontakt s rodinou, s vnúčatami a že im bol s ním odopretý kontakt, myslí si, že majú zakázané dvíhať žalobcovi telefóny, alebo sa s ním stretávať. Keď v jeho prítomnosti žalobca volal vnúčatám, nedvíhali mu telefóny, hovor zvonil, ale nedvíhli to. To trvá nejaké tri roky, čo si všimla už aj jeho ošetrujúca lekárka, že to má nejaký väčší dopad na jeho psychiku, berie aj nejaké lieky na spanie, lebo nemôže spať. Vnúčatá (pozn. R. a K.) čo vie, naposledy navštívili žalobcu v roku 2016 po pohrebe manželky žalobcu. Nevie, preto ho nenavštevujú, vie že R. má svokrovcov v Partizánskom, čo nie je tak ďaleko odtiaľ do Prievidze, pričom vie, že do Partizánskeho chodia. Má vedomosť, že po tom darovaní sa žalovaný so žalobcom ešte raz stretli, ale vtedy vraj žalovaný nadal žalobcovi na ulici a odvtedy sa absolútne nevideli. On sa snaží žalobcu navštevovať raz či dvakrát do mesiaca a telefonicky je s ním v stálom kontakte, mal prednedávnom žalobca nejaké zdravotné problémy, tak mu volal, že potrebuje lekára, tak mu zavolať sanitku a hneď za ním aj išiel, potom s ním mama išla na ďalšie vyšetrenia. Stretávajú sa so žalobcom na rodinných oslavách, grilovačkách, alebo keď mu zavolá, príde ho na chvíľu pozrieť. Na jeho narodeniny teraz pogrilovali, posedeli. Žalobca stále iba plače, je smutný a plače. Je z neho „kôpka nešťastia“, stále rieši to, že mu je odopreté stretávať sa s vnúčatami, a že s ním nikto nekomunikuje, hovorí, že pre neho zostal len on a jeho matka. Nemyslí si, že žalovaný má žalobcu vyblokovaného v jeho mobile, pretože keď sa mu v jeho prítomnosti snažil žalobca dovolať, tak ten telefón zvonil, nebol vypnutý, žalovaný žalobcu zablokovaného nemá, len mu nedvíha telefón. Žalobca začal mať častejšie zdravotné problémy, začal pociťovať nejaké mravčenie v hlave, on sám mu už dvakrát volal sanitku, lebo mu hovoril do telefónu, že asi dostane infarkt, že mu tŕpnu končatiny a mal mravčenie v hlave. Myslí si, že žalovaný o aktuálnom zdravotnom stave určite vedomosť nemá. Absolútne nevedia o jeho zdravotnom stave, lebo oni sa o neho nezaujímajú. Nie je si vedomý, že by po dedičskom konaní u žalobcu kopal do dverí a vyhrážal sa žalobcovi, že to len tak nenechá. Je pravdou, že cez svojho advokáta poslal žalobcovi výzvu, aby sa dostavil do kancelária advokáta JUDr. P., nevedel, že pod hrozbou žaloby. Ale bolo to na podnet žalobcu, áno, vybavoval tohto advokáta. Je pravdou, že s JUDr. P. to začal riešiť on, až potom si to zobral všetko na seba žalobca. Teda žalobca prišiel na to, že daroval všetko byt aj peniaze žalovanému a vtedy si žalobca uvedomil, že podpísal nejaké papiere, ktoré nechcel podpísať a snažil sa to nejakým spôsobom riešiť, tak on sa do toho vtedy dal, že oslovil JUDr. P., či im s tým nepomôže a žalobcovi hovorili, že sa začalo niečo riešiť s právnikom, to žalobca vedel, že sa niečo začalo. Žalobca

vopred vedel o všetkom, čo sa bude diať. Komunikáciu žalobcu s JUDr. P. vyvolal, teda začal to on a potom to už riešil starý otec. Ale nie je si vedomý, že v tej výzve poslanej žalobcovi JUDr. P. bolo, že pod hrozbou žaloby. Následne JUDr. P. zastupoval žalobcu v spore o neplatnosť darovacích zmlúv. Je pravdou, že ho s JUDr. P. zoznámil R. E.. Čo vie, tak žalobca na telefóne nevie písať SMS správy. Dedičské konanie prebehlo koncom januára 2017 a nevie koľko uplynulo od toho dedičského konania kedy si žalobca od žalovaného prvýkrát pýtal peniaze. Žalobca si svojpomocne vie urobiť všetko, on je úplne sebestačný, je úplne samostatný človek. Dal prednosť advokátovi pred priamou komunikáciou ako vyriešiť túto situáciu so žalovaným z toho dôvodu, že si so žalovaným a jeho manželkou nerozumeli. Nekontaktoval ani bratranca či sesternicu za týmto účelom. Vie veľmi presne, ako by žalobca naložil s tými darmi, ak by mu ich žalovaný vrátil, lebo žalobca o tom stále rozpráva, že by ich rozdelil medzi vnúčatá v Bratislave a že nejaké peniaze by dal aj jemu.

5.36. Svedkyňa P. T. na pojednávaní dňa 15.07.2020 vo výpovedi pred súdom uviedla, že je manželkou žalovaného, s ktorým žije vyše 38 rokov, majú spolu dve deti. Celý život so žalobcom a jeho manželkou oni ako rodina vychádzali strašne dobre. Podľa nej ich vzájomný vzťah bol príkladom nejakej takej súnalezitosti a takého nejakého rodinného šťastia. Nevie, ako žalobca mohol napísať na súd, že s nimi zle vychádzal. Pred darovaním, ale aj po darovaní to bolo tak. V januári 2017 nastali také situácie, že začali F., P. a R. chodiť k žalobcovi a rozprávali mu, že ho žalovaný vyhodí na ulicu, že syn ho nemá rád, že ho okradne a takéto veci, čo im žalobca žaloval telefonicky, ona následne s tým telefonicky konfrontovala F. a tá vedela, že ju nahráva a vôbec to nepoprela, že to tak nebolo. Žalobca bol v tomto období na nich pre niečo nahneváný a so žalovaným bol vtedy zadobre. Oni vkuse strašili žalobcu. To bolo predtým, ako im žalobca niečo daroval. Žalobca ukázal, že má nejaké peniaze a dal ich do úschovy. V Bratislave žijú od februára 2013. Aj po odsťahovaní boli so žalobcom a jeho manželkou v osobnom kontakte minimálne raz mesačne.

Dňa 2.3.2017 sa stalo, že žalobcovi prišla výzva, že ho P. chce udať, čítal im text tej výzvy do telefónu, takmer plakal a žiadal ju, aby zavolała JUDr. P.. Volala ona, lebo manžel bol v robote. JUDr. P. jej povedal, že on zastupuje P. T. a že chce vypočuť žalobcu, a keď sa ho pýtala, z akého dôvodu, aby to vedela žalobcovi vysvetliť, JUDr. P. jej povedal, že lebo zmizli nejaké peniaze. Dňa 7.3.2017 bol otec predvolaný k nemu, išiel tam a odvtedy sa žalobca úplne otočil, išiel proti nim, u JUDr. P. ho presvedčili, že on bol okradnutý a týmto sa pokazili tie vzťahy. Potom dostali predžalobnú upomienku od JUDr. P., kde bolo napísané, že sa dňa 7.3.2017 dostavil žalobca s tým, že chce od nich naspäť dary. A od toho momentu sa toto začalo diať. Žalobca im telefonoval, spočiatku manžel s ním aj telefonoval, snažili sa s ním o tom stále komunikovať, že o čo teda ide, podľa nej otec stále vykazoval nejaký strach, povedal im, že P. sa stále hnevá, že R. na neho vyskakuje, proste bolo vidieť, že on to psychicky nejakým spôsobom nezvláda. Keď vytykala R., že ako je možné že R. E. u žalobcu spočítaval jeho peniaze reagovala na to tak, že to bolo preto, že žalobca im dôveroval. Žalobca sa im sťažoval na R., že je to bývalý policajt, a že ho zastráňa. Dokonca jej hovoril, že on má zbraň. O zdravotný stav žalobcu sa zaujímali, potvrdil to aj JUDr. P. v e-maili. P. T. ona napísala dlhú SMS, v ktorej ho požiadala dňa 20.2.2017 o stretnutie, ktoré chcela zorganizovať preto, čo sa udialo, keď P. kopal žalobcovi do dverí a neprišiel ani on ani F., chceli sa s nimi stretnúť a vyjasniť si, preto F. vykrikovala žalobcovi, že nemal čo darovať synovi. B. kontakt so žalobcom prerušili z dôvodu, že im začal do telefónu vulgárne nadávať, napísal im, že aby išli do basy a tak sa aj ich deti (žalobcove vnúčatá) začali od neho strániť. Žalobca aj reálne spravil ten krok, že oni museli ísť vypovedať so žalovaným na políciu. Žalobcovi chceli vrátiť dary, dala všetko napísať k vráteniu darov, za čo zaplatila, bolo to v období po 7.3.2017, kedy žalobcovi prišla tá predžalobná výzva, lenže žalobca mal nakázané nič nepodpisovať, takže to nepodpisal a keď vyšli od notárky žalobca žalovanému povedal, že to všetko P., že on sám žiadneho JUDr. P. nepoznal. Že P. ho k nemu dotiahol, lebo že P. chce majetok a že F. sa mu vyhráňa. Manžel si začal uvedomovať, že vlastne tie peniaze nejdú žalobcovi, čo potvrdzujú aj telefonáty s F., ktorá jej stále hovorila o tom, že to patrí P.. Takže manžel si začal uvedomovať, že tie peniaze by skončili niekde úplne inde. Žalobca im žaloval, že po tom darovaní chodí k nemu P., vykrikuje, búcha do dverí a chodí ho strašiť, že ho vyhodí na ulicu, čo žalobcovi hovorili aj F. s R., všetci traja. Nemá vedomosť o tom, že žalobca mal sedenie u psychiatra, myslí si, že žalobca by k nemu ani nešiel. Keď žalobca manželovi daroval peniaze, tak to bolo riadne u notárky a manžel dal žalobcovi čestné prehlásenie, že sa o neho postará, žalobca ich nikdy nijakou formou o pomoc nežiadal v súvislosti s domácnosťou, jeho zdravím, či čímkoľvek po darovaní darov. V rokoch 2018 až 2020 sa so žalobcom nenavštevovali, lebo sú s ním v konflikte, ale cez to všetko mu žalovaný písal na jeho osobné sviatky, na Vianoce, na Veľkú noc, poslali mu dar, ktorý im on poslal späť, naposledy boli so žalobcom v osobnom kontakte v roku 2017. Ak ich deti (žalobcove vnúčatá) žalobcu nenavštevujú, je to ich rozhodnutie, pretože syn Miroslav bol prvý, komu žalobca povedal, že to daruje,

dcére do očí povedal, aký je šťastný, že rodine daroval ten byt, že komu inému by to dal. Oni nemali potrebu sa so žalobcom kontaktovať po tom, čo sa opakovane toto dialo, tie hlúpe SMS správy a že ich rodičia museli ísť v dôsledku konania žalobcu na políciu vypovedať, že sú poťahovaní po súdoch, toto oni nevedia nejakým spôsobom prežiť. Oni boli za žalobcom aj po darovaní. Manžel má otca stále rád, ale je tu tento konflikt. F. s R., keď na žalobcu denno -denne vplývali, tak ako starý človek on bol z toho vyplašený, oni sa snažili to s otcom urovnať, ale aj v tých telefonátoch po tom darovaní im stále tvrdil, že F. na neho tlačí a že P. chce, že P. mu to neodpustí, to stále hovoril. Je preto presvedčená, že toto žalobca robí zo strachu, čo im jasne povedal. A toto všetko, čo išlo na súd, že žalobca písal, on to vôbec nepísal. Podľa nej toto nie je spor medzi otcom a synom, ale spor medzi žalovaným a R. E., ktorý súrne potrebuje peniaze, lebo má 26 exekúcií a v minulom roku mu nabehla ďalšia za 25.000,- eur, takže tá rodina potrebuje peniaze a toto je jediná a posledná možnosť, cez dobré mravy to nainscenovať. Tým myslí inscenáciu toho, čo prišli vypovedať tí svedkovia z druhej strany. Nie je pravdou, že žalovaný bol za žalobcom po darovaní len jedenkrát. S otcom boli ešte 10.3.2017, kedy prišli, zobrali otca a išli za JUDr. O., priniesli tam tie zmluvy, že mu idú vrátiť dary, žalobca zrazu povedal, že on nič nepodpisuje a že mu F. povedala, že majú kopec falošných papierov (žalovaný s manželkou), až nakoniec sa to nepodpísalo a vonku im potom povedal, že on to nechce, že na tom netrvá, že to P. s F.. Žalobca potom v aute, keď ho viezli toho 10.3.2017 domov nie jeden raz povedal manželovi vulgárne. Tie zmluvy o vrátení darov dala ona vypracovať AK JUDr. E. so sídlom O., P. s odôvodnením tej advokátke, že jej ani manželovi to nestojí za stratu zdravia, čo jej napísala ako dôvod do emailu. Manžel otcovi sľúbil, že sa o neho postará, otcovi nič nechýba, má svoje pohodlie, štyri roky žije v tom byte, vie, že žalobca ten byt neovláda, ale cez to všetko tam je, nechali ho tam a ani raz sa nestalo, že by ho žalovaný z toho bytu vyhadzoval. Žalobca ich nijakou formou po darovaní nevyzýval ani neprosil o poskytnutie pomoci a navyiac, on je sebestačný.

5.37.V záverečnej reči právny zástupca žalobcu žiadal žalobe vyhovieť. Pokiaľ ide o dôvod vulgárneho vyjadrenia žalovaného vo vzťahu k žalobcovi tento jednoznačne preukázaný nebol, protistrana to poprela, čiže tento dôvod nie je možné uplatniť ako dôvod na vrátenie daru. Pokiaľ ide o ten dôvod, že sa o žalobcu žalovaný nezaujíma bez vážneho dôvodu, tento dôvod preukázaný bol. Je to samozrejme o posúdenie intenzity toho nezájmu a následku, ktorý takýto nezáujem dlhodobý vo vzťahu k žalobcovi má. Faktom je, že protistrana argumentuje tým, že vôľa žalobcu domáhať sa vrátenia daru nie je jeho vôľou, ale že je zmanipulovaný inými osobami, takéto skutkové tvrdenia neboli preukázané v tomto konaní. Ide v podstate o argumentáciu žalovaného v tom smere, že svoje vlastné nemorálne správanie chce ospravedlniť nejakým nemorálnym správaním iných osôb, ale nejde o žiadne iné osoby, pretože žalobu podal jednoznačne žalobca a podal ju z toho dôvodu, že sa žalovaný vo vzťahu k nemu dlhodobo správa ignorantsky, že sa o neho nezaujíma a žalobca toto dlhodobé ignorantské správanie považuje za správanie, ktoré je obdobné dôvodu, ktorý Občiansky zákonník spája aj s možnosťou vydedenia. Ak teda Občiansky zákonník v uvedenom paragrafe uvádza, že dlhodobý skutočný nezáujem potomka je dôvodom na vydedenie, tak to by aj mal byť dôvod na vrátenie daru, pretože vydedenie je zaradené medzi také závažné nemorálne správanie ako je trestný čin čiže aj zákonodarcom ide o taký dôvod, ktorý je považovaný za mimoriadny dôvod, s ktorým sú spojené závažné následky akým vydedenie je. Čiže aj dlhodobý nezáujem je dôvodom na vrátenie daru, nemusí to byť pravda spojené s tým, že niekto bude darcu urážať alebo sa nejakým spôsobom voči nemu správať agresívne fyzicky alebo slovne. Ale aj taký stav, ktorý žalobca uvádza ako dôvod na vrátenie daru v žalobe, je spôsobilý naplniť tú hypotézu tej právnej normy, s ktorou § 630 OZ spája možnosť domáhať sa vrátenia daru. Správanie žalovaného je v hrubom rozpore s dobrými mravmi, pričom iniciatíva darovať peniaze, darovať byt nevzišla od žalobcu, že nebolo to nejakým spôsobom nanucované žalovanému, tá iniciatíva vyšla práve od žalovaného. Nebolo vyvrátené skutkové tvrdenie žalobcu, že práve on bol uvedený do stavu ohrozenia, čiže keď ho žalovaný spolu s manželkou v podstate strašili tým, že v tom vysokom veku by nemal mať u seba peniaze, že by ich mal dať im do úschovy a že sa stáva, že sú starí ľudia okradnutí o majetok, dokonca zabíjajú, že vytvorili takú situáciu, kedy žalobca v takto vytvorenej situácii samozrejme v plnej dôvere vo vzťahu k žalovanému ako svojmu synovi takýmto ubezpečeniam, alebo takýmto hrozbám podľahol a urobil ten právny úkon za okolností, ktoré sám on považuje za veľmi podozrivé a dodnes sa s tým nestotožnil, že by to bolo jeho vlastné slobodné rozhodnutie, že by takýmto spôsobom ten svoj majetok trvale na nich previedol. Je pravdou, že predošlé súdne konanie skončilo tým výsledkom ako skončilo čiže tá cesta domáhať sa nejakých neplatností darovacej zmluvy je samozrejme už neschodná, ale čo je teda najdôležitejšie, že v tejto dôvere a v ubezpečovaní zo strany žalovaného teda uzavrel, alebo teda podpísal tie príslušné listiny žalobca a právom očakával, keď bol majetok prevedený, aj určitú väčšiu

intenzitu jeho záujmu, starostlivosti, vdáčnosti a dočkal sa len toho, že ako žalovaný získal ten majetok, tak žalobca to berie tak, že sa mu otočil chrbtom, že začal ho ignorovať, akékoľvek nejaké výhrady, ktoré mal alebo nehody riešil veľmi nesprávnym a nemravným spôsobom, keď si v podstate vypli telefóny vo vzťahu k nemu resp. dokonca podmienili, že budú s ním komunikovať len vtedy, keď ho budú môcť nahrávať. To je vrchol drzosti a neslušnosti, že ak niekto získa v podstate celý majetok od niekoho ako darom a na základe toho, že ubezpečí, že on je ten, kto ho bude chrániť a potom toto urobí, tak hádam už len keby ho napadli alebo zabili to by asi bolo už len to jediné horšie, než je to, že sa k nemu postavili tak, že s nami sa nemôžeš rozprávať, lebo my ťa potrebujeme nahrávať veď tak by sa nesprávali ani cudzí ľudia k cudzím ľuďom, nie že vlastný syn k vlastnému otcovi. Toto je vlastne to, čo žalobcu zranilo takým spôsobom, že áno, je pravda, že on ich nechce ani vidieť a niet sa čo čudovať, že ich nechce vidieť! Keď potrebuje sa s niekým porozprávať, alebo sa posťažovať, tak sú to cudzí ľudia, cudzí ľudia sú tí, ktorí mu nahrádzajú vlastného syna a tú rodinu, ktorá ho ignoruje a títo cudzí ľudia sú stavaní teraz do pozície toho, že oni sa chcú zmocniť jeho majetku, veď to je na hlavu postavená argumentácia. Nič žalovanému nebránilo, aby sa správal slušne a tak, ako sa správať obdarovaný k darcom má. A žiadni cudzí ľudia by nemali žiadnu šancu niekoho ovplyvňovať a je to len zámienka na ospravedlnenie toho, aby sa chovali k nemu horšie, ako k cudziemu človeku. Horšie ako k psovi nejakému. A treba si uvedomiť aj to, že žalobca nie je rovnocenným žalovanému. On, keď podával žalobu, mal 85 rokov, dnes má 87 rokov. Tu treba brať do úvahy, aj keď podľa zdravotnej dokumentácie je akože zdravotne v poriadku, je aj z jeho výsluchu už zrejmé, že on je veľmi citovo zranený a že má vôbec problém slušne sa rozprávať a slušne spomínať na žalovaného, pretože to považuje za hroznú krivdu, ktorá sa mu stala. Zástupca žalobcu žiadal zohľadniť všetky tieto okolnosti a trval na tom, že žaloba je aj z tohto dôvodu dôvodná, navrhol žalobe vyhovieť.

5.38.V záverečnej reči právny zástupca žalovaného žiadal žalobu zamietnuť. mal za to, že zástupca žalobcu sa snaží apelovať na emócie súdu. Žalobca v spore neuniesol dôkazné bremeno v otázke excesu z dobrých mravov. Ani v otázke intenzity. K zhoršeniu rodinných vzťahov prispel aj sám žalobca svojim konkrétnym správaním, a z ktorých mnohé potvrdil aj sám žalobca vo svojom výsluchu na prvom pojednávaní. Napr. vulgárne sa správal do SMS správ, aj počas telefonických rozhovorov, podal trestné oznámenie na žalovaného, jednoducho celkové jeho správanie treba takisto posudzovať počas uplynulého obdobia. To, čo uviedla p. Slávková na pojednávaní, že navrhla nahrávanie telefonických rozhovorov, ktoré sa spočiatku môže javiť ako nemorálne, ale navrhli to s manželom práve z toho dôvodu, že žalobca dosť často menil svoje názory a často kráť sa vulgárne správal a uvádzal skutočnosti, ktoré neboli pravdivými, alebo osočoval žalovaných, oni potom navrhli toto žalobcovi práve z obáv, aby sa chránili pred nepravdivými skutkovými tvrdeniami žalobcu, ktoré by mohol použiť či už v predchádzajúcom súdnom konaní, alebo aj v tomto súdnom konaní. Pričom tie telefonáty tam boli, tá ústna komunikácia už neskôr nebola, ale stále prebiehala SMS komunikácia, čo žalovaný v konaní preukázal. Nie je pravdou, že došlo k úplnému pretrhnutiu komunikácie. Žalovaný sa sám vyjadril na pojednávaní, že nebude komunikovať s otcom, pokiaľ mu bude v telefonáte len vulgárne nadávať. Dnes to samozrejme používa protistrana ako argument a poukazuje na akúsi nemorálnosť žalovaného, ktorý podotýkam je jediným žijúcim synom žalobcu a o ktorom sa sám žalobca na prvom pojednávaní vyjadril na priamu otázku sudkyne, že ak by aj došlo k vráteniu darov, akým spôsobom by s darmi naložil, uviedol, že pár týždňov by si ich ponechal, ale potom by ich aj tak previedol svojmu jedinému synovi. Čo je v podstate tento stav, ktorý tu dnes pretrváva. K tvrdeniu protistrany, že iniciatíva darovať vzišla zo strany žalovaného a nie zo strany žalobcu. Táto otázka zostala medzi stranami sporná, pretože aj žalovaný aj p. Slávková uviedli vo svojich výpovediach, že ten nápad vzišiel zo strany žalobcu. Preto toto žalobcove tvrdenie nebolo ničím preukázané. K zdravotnému stavu jasne bolo v tomto konaní preukázané, že z SMS správ aj z e-mailovej komunikácie vyplynulo, že žalovaný sa niekoľkokrát dopytoval na zdravotný stav svojho otca, na čo mu nikdy nebolo odpovedané. Resp. sa žalobca opätovne vracal k otázke vrátenia darov a k vulgarizmom. Žaloba má byť zamietnutá, nakoľko žalobca neuniesol dôkazné bremeno v otázke excesu z dobrým mravov ani v otázke intenzity s poukazom na zásadu reciprocity, kde už judikatúra sa jasne v tejto otázke vyslovila. V ostatnom sa pridržiaval svoje doterajších vyjadrení.

6. Súd podanú žalobu posúdil podľa týchto zákonných ustanovení:

6.1.Podľa § 628 ods. 1 Občianskeho zákonníka, darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

6.2.Podľa § 628 ods. 2 Občianskeho zákonníka, darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť, a pri hnuteľnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatíu veci pri darovaní.

6.3.Podľa § 630 Občianskeho zákonníka, darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

7. Čo sa týka žalobného návrhu žalobcu o vrátenie vlastníckeho práva k predmetným darovaným nehnuteľnostiam žalobcovi, v tejto súvislosti súd posudzoval splnenie podmienok pre vrátenie daru podľa § 630 Občianskeho zákonníka. Podľa ustálenej súdnej praxe (viď napr. R 88/1998, R 31/1999, R 61/1997) k zániku darovacieho vzťahu podľa § 630 Občianskeho zákonníka dochádza na základe dvoch po sebe nasledujúcich právnych skutočnostiach: a) hrubého porušenia dobrých mravov správaním sa obdarovaného voči darcovi alebo členom jeho rodiny a b) jednostranného právneho úkonu darcu adresovaného obdarovanému.

8. Dobré mravy patria k zásadám súkromného práva, bývajú užívané ako kritérium obmedzujúce subjektívne práva v ich obsahu alebo častejšie obmedzujúce výkon subjektívnych práv. Dobré mravy hoci sú zákonným pojmom, a teda majú funkciu normotvornú, nie sú zákonom definované. Ich obsah spočíva vo všeobecne platných normách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovania. Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu nie je akékoľvek nevhodné správanie obdarovaného, alebo len jeho samotná nevďačnosť, ale také správanie sa, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Ide buď o porušenie značnej intenzity alebo porušovanie sústavné, alebo aj neposkytnutie potrebnej pomoci darcovi alebo iným osobám, ktorá povinnosť vyplýva buď z právnych noriem (napr. Zákona o rodine) alebo zo zmluvného vzťahu (lex contractus), pričom tieto osoby patria k členom rodiny darcu. Jednotlivé konania, ktoré možno v súhrne považovať za hrubé porušenie dobrých mravov je možné vyhlásiť za sústavné, ak ide o také opakované porušenie dobrých mravov, pričom uvedeného konania sa obdarovaný dopustil najmenej v troch prípadoch, pričom medzi týmito konaniami je časová súvislosť. Súdna prax nepovažuje za hrubé porušenie dobrých mravov situácie, keď konanie obdarovaného spočíva v slovných útokoch a ak pôvod týchto útokov spočíva aj v správaní samotného darcu. Negatívne správanie sa obdarovaného k darcovi, alebo jeho rodine, ktoré treba posudzovať ako správanie sa v rozpore s dobrými mravmi, sa musí prejavovať objektívne. Zachovanie dobrých vzťahov je vecou vzájomnej tolerancie účastníkov. Nie je možné považovať správanie sa jedného účastníka k druhému za konanie v rozpore s dobrými mravmi, keď tento druhý účastník svojím konaním takéto správanie vyvoláva. V takom prípade len všeobecne možno konštatovať, že ide o ich spôsob komunikácie. Akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného, ani menej významné porušenie dobrých mravov, ešte nezakladá darcovi právo domáhať sa vrátenia daru. Predpokladom úspešnej požiadavky na vrátenie daru je len také správanie sa obdarovaného, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. Pri posudzovaní, či určité konkrétne správanie sa obdarovaného možno považovať za hrubé porušenie dobrých mravov, treba pritom vychádzať z princípu vzájomnosti. To znamená, že treba brať do úvahy a hodnotiť aj správanie sa darcu, zistiť, či tento sám sa nespráva voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jeho správanie sa nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu alebo členom jeho rodiny. V kladnom prípade by sa totiž nemohol darca úspešne domáhať vrátenia daru, lebo reakciu obdarovaného, i keby bola taktiež nevhodná, nebolo by možné kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Išlo by v takom prípade o spoločensky nežiaducu vzájomnú komunikáciu medzi darcom a obdarovaným, ktorú by sotva bolo možné charakterizovať ako hrubé porušenie dobrých mravov zo strany obdarovaného. Výnimkou by bolo iba také správanie sa obdarovaného, ktoré by bolo v zrejmom nepomere k správaniu sa samotného darcu.

9. Na základe vykonaného dokazovania bolo v spore preukázané, že žalobca ako darca Darovacou zmluvou zo dňa 18.01.2017, overenou u notára JUDr. P. P. daroval žalovanému ako obdarovanému ako svojmu jedinému žijúcemu synovi finančnú čiastku v sume 26.000,- Eur a to pri plnom vedomí, za stavu svojprávnosti, bezvýhradne, bez vplyvu návykových látok, slobodne, bez akéhokoľvek nátlaku a tak ako to vyžaduje zákon: bezpodmienečne a bezodplatne. Darovacou zmluvou zo dňa 31.01.2017, overenou u notára JUDr. P. P. žalobca ako darca daroval žalovanému ako obdarovanému svoj

spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti v katastrálnou území Y., obec Y., okres Y., vedenom Okresným úradom Y., katastrálnym odborom na LV č. XXXX a to k bytu č. XX na 6. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXXXX na ulici J. R. X,XX,XX,XX,XX, vo vchode 8, bytový dom postavený na zastavanej parc.č. XXXX/X a k bytu prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu vo veľkosti XX/XXXX, pričom veľkom podielu darcu na byte je X/X a veľkosť spoluvlastníckeho podielu obdarovaného na byte je X/X. Obdarovaný sa povolením vkladu tejto zmluvy do katastra nehnuteľností stal spoluvlastníkom k bytu so spoluvlastníckym podielom X/X-ín k celku. Spolu s bytom previedol darca na obdarovaného aj spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu vo veľkosti XX/XXXX. Zmluvné strany vyhlásili, že si zmluvu riadne prečítali, jej obsahu porozumeli, súhlasia s ním, sú si vedomí právnych následkov darovania, ich vôľa je vážna, určitá a bez omylu. Darovacia zmluva je podpísaná žalobcom (darcom) aj žalovaným (obdarovaným) dňa 31.01.2017.

10. Na to, aby došlo k vráteniu daru, musí darca vykonať jednostranný právny úkon adresovaný obdarovanému, ktorým sa domáha vrátenia daru. Keď tento jednostranný adresovaný úkon darcu dôjde obdarovanému, vzniká darcovi právo domáhať sa vrátenia daru, teda požadovať od obdarovaného vrátenie toho, čo bolo predmetom darovania. V danom konaní podľa právneho názoru súdu nebolo sporným, že došlo k riadnemu doručeniu výzvy na vrátenie daru žalovanému. Nakoľko sa jedná o nehnuteľnosť, mal žalobca doručovať výzvu do vlastných rúk žalovanému, žalobca tvrdil, že výzva na vrátenie daru bola žalovanému doručená 22.03.2019. pričom dôkaz o doručení predmetnej výzvy do konania predložený žalobcom nebol. V konaní však nie je sporné, že výzva na vrátenie daru zo dňa 21.03.2019 sa dostala do dispozičnej sféry obdarovaného, teda žalovaného, pretože to žalovaný v spore nenamietal a žalobca zároveň predložil do konania listinný dôkaz, označený ako „Odpoveď na vrátenie daru“ zo dňa 04.04.2019 doručení žalovaným prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobcovi. Na základe uvedeného súd ustálil, že sa prejav vôle darcu do dispozície obdarovaného dostal. Nebolo to sporné.

11. Vo výzve na vrátenie daru zo dňa 21.03.2019 žalobca ako významné skutočnosti, v ktorých vidí hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným voči nemu uviedol nezáujem o neho ako o otca a to už od mesiaca február 2017, nenavštevovanie darcu obdarovaným v mieste jeho bydliska tak, ako je bežné v rodinách, netelefonovanie, nezasielanie ani len pozdravov otcovi k sviatkom, meninám, narodeninám, úmyselné nepreberanie telefonických hovorov od žalobcu, bez odpovedí na jeho SMS správy, resp. bez akejkoľvek reakcie na ne. Ignorácia darcu obdarovaným a celou jeho rodinou namiesto prejavu vďaky.

12. Nie je sporné, že žalovaný v období, kedy došlo k darovaniu predmetných darov, mal so žalobcom dobrý vzťah, pravidelne sa navštevovali. V spore bolo preukázané, že následne po tom, čo dňa 18.01.2017 došlo k darovaniu finančnej čiastky 26.000,- Eur a dňa 31.01.2017 k darovaniu X/X-ín na predmetnom byte a čo túto vedomosť nadobudol počas prebiehajúceho dedičského konania po zomrelej manželke žalobcu L. T. dňa 8.8.2016 o predmetných daroch vnuk žalobcu P. T. (syn po zomreleom druhom synovi žalobcu J.) tento vyvolal stretnutie žalobcu s J. P., ktorý žalobcu následne ako právny zástupca zastupoval v spore, vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 18C/20/2017 o určenie neplatnosti odstúpenia od zmluvy. Výpoveďou svedka P. T. bolo nepochybne preukázané, že on prvý oslovil JUDr. P. so žiadosťou o právnu pomoc po tom, keď sa o predmetnom darovaní dozvedel. JUDr. P. doručil žalobcovi dňa výzvu, aby sa dostavil do jeho advokátskej kancelárie pod hrozbou žaloby. Od tohto momentu, kedy sa žalobca k advokátovi dostavil možno ustáliť, že dovtedy dobré vzťahy žalobcu so žalovaným sa začali zhoršovať z dôvodu, že žalobca nadobudol presvedčenie, že bol žalovaným oklamáný a okradnutý. V roku 2018 vyvíjal aj ďalšie kroky ako podanie trestného oznámenia na žalovaného a jeho manželku. Ak žalobca ako dôvod vrátenia daru uvádza nezáujem o neho ako o otca a to už od mesiaca február 2017, uvedené súdu hodnoverným spôsobom nepreukázal, keď z predložených dôkazov vyplynulo, že žalovaný s manželkou žalobcu navštívili osobne aj po 7.3.2017, keďže mali záujem oficiálnou cestou u notárky JUDr. O. žalobcovi predmetné dary vrátiť zmluvami, pripravenými s dátumom 10.3.2017, ktoré dokumenty však žalobca odmietol podpísať. Záujem o žalobcu ako otca zo strany žalovaného a jeho rodiny možno dovodiť aj z listinných dôkazov, ktoré žalovaný do sporu predložil a to SMS správa z 19.03.2017, ktorou mu rodina žalovaného popriala všetko najlepšie k meninám, SMS správa z 14.04.2017 popriala mu veľkonočné sviatky, list z 06.06.2017 k narodeninám vrátane hmotných darov, list z 20.08.2017 s fotkami vnúčať a pravnúčať, list z 24.10.2017, SMS správa z 24.10.2017, SMS správa z 15.11.2017, SMS z 03.12.2017, SMS z 05.12.2017, SMS z 06.12.2017, SMS

z 21.12.2018, SMS z 07.06.2019 k narodeninám žalobcu. Uvedenými dôkazmi žalovaný súdu preukázal záujem o otca, otázne zostáva, či takto zvolená forma prejavu záujmu syna o otca je z pohľadu 87-ročného človeka vhodná resp. dostatočná a či uvedené SMS správy, prefotené listy a odfotené hmotné dary v konečnom dôsledku nemali slúžiť práve tomu cieľu žalovaného mať ich v prípade súdneho sporu ako dokaz k dispozícii. Každopádne je zrejmé, že žalovaný preukázal prejav záujmu o svojho otca aj po februári 2017 a teda nemožno toto tvrdenie žalobcu vyhodnotiť ako súdu preukázaný dôvod na vrátenie daru. Vyššie uvedenými dôkazmi bola úspešne spochybnená aj pravdivosť ďalších žalobcom uvádzaných dôvodov, pre ktoré sa domáha vrátenia daru a to nezasielanie ani len pozdravov otcovi k sviatkom, meninám, narodeninám, bez odpovedí na jeho SMS správy, resp. bez akejkoľvek reakcie na ne. Ďalej žalobca tvrdí, že ho žalovaný nenavštevuje v mieste jeho bydliska tak, ako je bežné v rodinách, k čomu žalovaný uviedol, že otec je prchkej povahy, výbušný a po tom, čo na nich podal trestné oznámenie, tým, že osobne za otcom neprišiel, chcel chrániť seba a svoju rodinu pred verbálnymi atakmi zo strany žalobcu, ktorý nesúhlasil s nahrávaním si priebehu ich návštev a navyše žalovaný je presvedčený o tom, že otec by ich dnu ani nepustil. Manželka žalovaného vo svedeckej výpovedi ďalej uviedla, že počas ich poslednej osobnej návštevy u žalobcu po 7.3.2017 žalobca celú cestu žalovanému (jej manželovi) vulgárne nadával. Pre vyhodnotenie tohto žalobcom označeného dôkazu, ktorý má preukázať dôvody vrátenia daru podľa § 630 Občianskeho zákonníka je však kľúčovým vyjadrenie samotného žalobcu vo svojej výpovedi pred súdom, keď sám rozporne so svojim tvrdením v žalobe uviedol, že on nechce, aby žalovaný s manželkou k nemu chodili a to v žiadnom prípade dokiaľ mu nevrátia to, o čo ho okradli. Uviedol, že so synom a jeho manželkou nechce mať nič spoločné a nechce ich vidieť. Z uvedeného je zrejmé, že ak by aj žalovaný prejavil snahu o osobnú formu kontaktu, žalobca to striktné vylúčil. K žalobcom tvrdenému úmyselnému nepreberaniu telefonických hovorov od žalobcu žalovaný argumentoval tým, že žalobca mu nedal súhlas na ich nahrávanie a jeho telefonáty od toho marca 2017 mali jeden jediný obsah, žalobca mu vytýkal jeho správanie, obviňoval jeho a manželku, že ho okradli, žiadal ich o vrátenie darov, vulgárne žalovanému nadával („špina“, „zlodej“, „kokot“ a pod.), k čomu žalovaný pred súdom uviedol, že toto on nemá zapotreby. Preto mu telefonáty nedvíha, ota v telefóne nemá zablokovaného, len mu poslal SMS správu, v ktorej ho vyzval, aby mu písal SMS správy, keď bude od neho niečo potrebovať, keďže na nahrávanie telefonátov mu žalobca nedal súhlas. Tvrdenia žalovaného k dôvodom, pre ktoré odmieta prijímať od otca telefonáty boli preukázané aj svedeckou výpoveďou svedka protistrany Emílie Slávkovej, ktorá súdu uviedla, že žalobca sa telefonicky stále pokúšal od syna o tie peniaze, aby mu vrátil, lebo bol v tom, že syn ich má v úschove. A keď ich týmto opätovne otravoval, prestali mu brať telefóny, tak žalovaný, jeho manželka aj obe vnúčatá. V žalobe žalobca ako ďalší dôvod na vrátenie daru uvádza dlhodobú ignoráciu žalovaného a jeho rodiny, ktorá trvá viac ako 2 roky, ako súd uviedol vyššie dokazovaním zistil, že žalobca o osobný kontakt so žalovaným a jeho manželkou záujem nemá a to minimálne do času, kým mu podľa jeho slov nevrátia všetko, o čo ho okradli. Tvrdenie žalovaného, že je tento spor vyvolaný záujmami tretích osôb na jeho výsledku hodnoverným spôsobom preukázané nebolo. Súd je toho názoru, že stav, kedy sa o žalobcu žalovaný aktuálne nezaujíma a nie je s ním v kontakte, nie je pre žalobcu prvoradým problémom, pre ktorý sa trápi, skôr sa súdu ako viac pravdepodobné javí, že je možným prostriedkom, ako sa domôcť vrátenia majetku do jeho dispozície v prípade úspechu v tomto spore. Uvedené súd vyvodil z celého vykonaného dokazovania, kedy sa žalobca opakovane vyjadril v tom zmysle, nech mu vrátia (žalovaný a jeho manželka) všetko, o čo ho okradli a nech mu dajú svätý pokoj. Je zjavné, že žalobca sa podanou žalobou chce domôcť vrátenia darov. Čo vyplynulo aj zo svedeckej výpovede F.j, ktorá súdu uviedla, že žalobca len chce vysvetlenie, prečo mu to spravili, že on si to nezaslúžil a stále toto, jednoducho sa nevie vyrovnáť s tým, že mal našetrené peniaze a žalovaný mu na to siahol a teraz ho ignoruje. K tvrdeniu žalobcu, že deti žalovaného si tiež vyblokovali jeho telefón, nedvíhajú jeho telefonáty a bezdôvodne prerušili s ním kontakt a ignorujú ho súd udáva, že ustanovenie § 630 Občianskeho zákonníka nemožno rozširujúcim spôsobom vykladať tak, že sa ním postihujú aj dôsledky správania sa iných osôb ako obdarovaného, hoci aj jemu blízkych. Od obdarovaného by nebolo možné spravodlivo žiadať, aby znášal sankciu za správanie sa iných osôb voči darcovi, za ktoré sám nezodpovedá (Ro NS SR, sp. zn. 5Co 103/2002). K ďalšiemu tvrdeniu žalobcu svedkyňa F. T. uviedla, že žalovaného ani jeho rodinu žalobca neuráža, on sa len domáha svojich peňazí a vysvetlenia, prečo nechodia, prečo ho ignorujú, prečo mu nevrátia peniaze. On stále má pocit, že tie peniaze sú jeho. Žalobca stále o tom rozpráva, že on žalovanému nič nespravil, že prečo mu toto spravil, rozoberá to pri každej príležitosti, má ťažké srdce na to, že on ich dobre vychoval a že on si to naozaj nezaslúžil, aby mu to spravili. Ako ďalší dôvod vrátenia daru žalobca označil skutočnosť, že sa k nemu žalovaný ako obdarovaný nespráva úctivo, vulgárne mu nadáva „kokot“. Z vykonaného dokazovania uvedené preukázané ničím nebolo, na rozdiel od tvrdenia žalovaného, že je to práve žalobca, ktorý žalovanému vulgárne nadáva, čo vyplynulo v SMS správy

zo dňa 06.12.2017, ktorú poslal žalobca žalovanému ako aj z priebehu súdneho pojednávania dňa 19.02.2020 a 16.09.2020. Ďalej vidí žalobca dôvodnosť podanej žaloby v tom, že žalovaný nie je ochotný mu pomáhať. Toto tvrdenie žalobca taktiež v spore nepreukázal. Naopak z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca je aktuálne sebastačný vo všetkých základných životných potrebách, vie si navariť, nakúpiť, upratať, vybaviť záležitosti na úradoch aj u lekára a tiež to, že žalobca žalovaného o žiadnu pomoc v uvedenej oblasti od roku 2017 nepožiadaval. K tvrdeniu žalobcu, že žalovaný a jeho rodina si ho vyblokovali v telefóne bolo zo svedeckých výpovedí zistené, že žalovaný ani jeho rodina nemajú žalobcu zablokovaného čo do prijímania hovorov, ale tieto mu nedvíhajú, keď im on volá.

13. V danom prípade teda nie je sporné, že vzťahy medzi žalobcom a žalovaným ochladli a že spolu riadne nekomunikujú a nie sú v osobnom kontakte od roku 2017. Žalobca svoje právo na vrátenie daru vyvodzuje z dlhodobého nezáujmu o neho ako o otca a to už od mesiaca február 2017, nenavštevovanie darcu obdarovaným v mieste jeho bydliska tak, ako je bežné v rodinách, netelefonovanie, nezasielanie ani len pozdravov otcovi k sviatkom, meninám, narodeninám, úmyselné nepreberanie telefonických hovorov od žalobcu, bez odpovedí na jeho SMS správy, resp. bez akejkoľvek reakcie na ne. Ignorácia darcu obdarovaným a celou jeho rodinou namiesto prejavu vďaky. Žalovaný popiera, že by jeho konanie naplnilo hrubý rozpor s dobrými mravmi. Sporným je právne posúdenie, či správanie žalovaného dosahuje znaky hrubého porušenia dobrých mravov. Hrubým porušením dobrých mravov je zvyčajne ich porušenie značnej intenzity alebo sústavné porušovanie a to či už fyzickým násilím, hrubými urážkami, neposkytnutím potrebnej pomoci a pod.. Teda nie každé správanie, ktoré nie je v súlade so spoločensky uznávanými pravidlami slušného správania vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi naplňuje znaky § 630 Občianskeho zákonníka. Súd pri tomto posúdení zohľadnil okolnosti prípadu, pričom prihliadal aj na to, nakoľko k správaniu žalovaného prispel aj samotný žalobca (porovnaj rozhodnutie R 111/1998, rozhodnutie NS SR sp. zn. 5 Cdo 72/2008 alebo 2Cdo 108/2007).

14. Čo treba považovať za porušovanie dobrých mravov vyplýva z judikatúry a zo stanovísk najvyšších súdnych autorít a z rozhodovacej činnosti súdov o tejto problematike viažucej sa k § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka. Na to, aby dobré mravy boli kvalifikovaným spôsobom porušované, teda aby išlo o hrubé porušovanie dobrých mravov, je potrebné vždy zohľadniť intenzitu, dĺžku a dôsledky porušovania dobrých mravov. Pre posúdenie, či ide o hrubé porušenie dobrých mravov, sú rozhodujúce objektívne okolnosti a nie prípadné subjektívne okolnosti a pocity na strane darcu, ktoré spočívajú v jeho predstavách, ako by sa mal obdarovaný voči darcovi správať, akým spôsobom prejavíť náležitú vďaku, pomoc, podporu vo vzťahu k obdarovanému, aby objektívne neporušil dobré mravy podľa § 630 Občianskeho zákonníka. Súd preto v zmysle vyššie uvedeného považoval žalobu žalobcu za nedôvodnú, nakoľko žalobca nepreukázal také hrubé porušenie dobrých mravov zo strany žalovaného voči žalobcovi, či členom jej rodiny, ktoré by bolo možné považovať za hrubé porušenie dobrých mravov s ohľadom na princíp vzájomnosti. To znamená, že súd zohľadnil aj správanie žalobcu ako darcu voči žalovanému ako obdarovanému. Žalobca žalovaného odmieta, čo bolo zrejmé aj z priebehu súdneho pojednávania v konaní sp. zn. 12C/12/2017 zo dňa 11.09.2017, kde žalobca na adresu žalovaného uviedol nasledovné citácia: „choď do riti“, na pojednávaní v tomto spore žalobca na adresu žalovaného uviedol nasledovné: „Ty mi daj svätý pokoj“, „Zmizni, lebo ťa niečím ovalím“, „Ty hovädo“, „toto je syn, ktorý mojím synom bol“, „sprostý syn“. Nebolo by správne a spravodlivé, aby súd hodnotil správanie žalovaného voči žalobcovi bez toho, aby nevzal do úvahy aj správanie žalobcu voči žalovanému a tiež ich narušené vzájomné vzťahy. Bolo preukázané, že vzájomné vzťahy žalobcu a žalovaného vzájomne ochladli a dostali sa do štádia, kedy spolu od roku 2017 verbálne nekomunikujú, len formou SMS správ či listov, ktoré žalovaný posielal žalobcovi. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Zásada voľného hodnotenia dôkazov ďalej znamená, že dôkazy a všetky skutočnosti, ktoré počas konania vyšli najavo, sudca hodnotí podľa svojho subjektívneho vnútorného presvedčenia objektivizovaného tým, že toto presvedčenie, resp. jeho výsledok musí byť v súlade s prírodnými zákonmi, pravidlami logického myslenia a skúsenostnými poznatkami. Voľné hodnotenie teda neznamená svojvoľné, ale ide o silne logický proces s veľmi jasnými pravidlami. Rozhodnutie súdu musí byť v súlade s objektívnymi skutočnosťami a založené na starostlivom zvážení všetkých zistených skutočností. Podstatné je pritom vnútorné presvedčenie podopreté logickými hodnotiacimi úvahami. Výsledkom voľného hodnotenia dôkazov je potom objektivizované vnútorné presvedčenie, či určité skutkové tvrdenie bolo dokázané alebo nie. V tejto súvislosti súd uvádza, že vyhodnotil svedecké výpovede všetkých troch svedkov ako tendenčné, keď bolo preukázané, že svedkovia majú záujem (priamy aj nepriamy) na výsledku

tohto sporu, pretože tento môže v konečnom dôsledku zasiahnuť do ich majetkovej sféry (pozitívne aj negatívne), Emília Slávková hneď v úvode svojej svedeckej výpovede uviedla, že podľa nej ide o spor medzi darovaným dedičstvom, ktoré žalobca žiada, v ďalej časti svojej výpovede uviedla, že nechápe, prečo spravili toto mŕtvemu bratovi a jej synovi, že obrali aj jeho o dedičstvo. Myslí si, že sa k takémuto niečomu znížili, že obrali mŕtveho brata, aby si zabezpečili celé dedičstvo a obetovali žalobcu. Konštatovala, že jej syn to mohol dať k súdu, že ho žalovaný pripravil o dedičstvo po otcovi a neurobil to. Potvrdila, že jej syn nie je spokojný, ako dopadlo to dedičské konanie, ale nič proti tomu nerobí, snaží sa s tým vyrovnáť po svojom. P. T. vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že je pravdou, že cez svojho advokáta poslal žalobcovi výzvu, aby sa dostavil do kancelária advokáta JUDr. P. pod hrozbou žaloby. Je pravdou, že s JUDr. P. to začal riešiť on, až potom si to zobral všetko na seba žalobca. Teda žalobca prišiel na to, že daroval všetko byť aj peniaze žalovanému a vtedy si žalobca uvedomil, že podpísal nejaké papiere, ktoré nechcel podpísať a snažil sa to nejako riešiť, tak on sa do toho vtedy dal, že oslovil JUDr. P. či im s tým nepomôže a žalobcovi hovorili, že sa začalo niečo riešiť s právnikom a to žalobca vedel, že sa niečo začalo. Komunikáciu žalobcu s JUDr. P. vyvolal, teda začal to on a potom to už riešil starý otec. Ale nie je si vedomý, že v tej výzve poslanej žalobcovi JUDr. P. bolo, že žalobca ma prísť pod hrozbou žaloby. Následne JUDr. P. zastupoval žalobcu v spore o neplatnosť darovacích zmlúv. Je pravdou, že ho s JUDr. P. zoznámil R. E.. P. T. vie veľmi presne, ako by žalobca naložil s tými darmi, ak by mu ich žalovaný vrátil, lebo žalobca o tom stále rozpráva, rozdelil by ich medzi vnúčatá v Bratislave a nejaké peniaze by dal aj jemu. Svedkyňa P. T. vo svojej výpovedi uviedla, že žalobcovi chceli vrátiť dary, dala všetko napísať k vráteniu darov, za čo zaplatila, bolo to v období po 7.3.2017, kedy žalobcovi prišla tá predžalobná výzva, lenže žalobca mal nakázané nič nepodpisovať, takže to nepodpísal a keď vyšli od notárky žalobca žalovanému povedal, že to všetko P., že on žiadneho JUDr. P. nepoznal. Že P. ho tam dotiahol, lebo chce majetok a že F. sa mu vyhráža. Manžel si vtedy začal uvedomovať, že vlastne tie peniaze nejdú žalobcovi, čo potvrdzujú aj telefonáty s F., ktorá jej stále hovorila o tom, že to patrí P.. Takže manžel si začal uvedomovať, že tie peniaze by skončili niekde úplne inde. Vzhľadom na uvedené sa súd stotožnil s námietkou žalovaného, že je potrebné výpovede svedkov F. T. a P. T. k preukázaniu tvrdení žalobcu o naplnení zákonných dôvodov pre vrátenie daru považovať za účelové, keďže svedkovia v spore sledujú svoje vlastné záujmy, spadajúce do ich majetkovej sféry. Súd má za to, že z vyššie uvedených prednesov je zrejmé, že tak F. T. ako aj P. T. majú záujem na úspechu žalobcu v tomto spore. Rovnako bola ako tendenčná však vyhodnotená svedecká výpoveď P. T., manželky žalovaného, ktorá bola do vzniknutého sporu medzi žalobcom a žalovaným nepochybne od začiatku výraznou mierou osobne zainteresovaná. Za kľúčový dôkaz pre vyhodnotenie, či žalobca v spore uniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení mal súd jednak listinné dôkazy ako aj výpoveď samotných strán sporu pred súdom a ak z výpovedí vypočutých svedkov prebral do hodnotenia dôkazov prípadne aj nejaké časové fakty, tak len z toho dôvodu, že tieto boli v spore preukázané aj iným hodnoverným a vykonaným dôkazom.

15. Vzhľadom na zistený a stranami sporu preukázaný skutkový stav, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Súd konštatuje, že neboli naplnené zákonné predpoklady na vrátenie daru žalovaným žalobcovi podľa § 630 Občianskeho zákonníka, keďže správanie sa žalovaného (obdarovaného) voči žalobcovi (darcovi) nespĺňa požiadavku hrubého porušenia dobrých mravov. Pod pojem hrubé porušenie dobrých mravov spadajú najzávažnejšie zo závažných porušení spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, rešpektovaných rozhodujúcou časťou spoločnosti a majúcich povahu základných noriem. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a okolnosti daného prípadu súd dospel k záveru, že v tomto spore nebolo dostatočne preukázané konanie žalovaného takej intenzity, ktoré by bolo možné hodnotiť ako konanie v hrubom rozpore s dobrými mravmi, a teda podmienky na vrátenie daru. Vo vzťahu správania sa obdarovaného k darcovi je možné konštatovať porušenie dobrých mravov v tom zmysle, že žalovaný neprejavuje o žalobcu záujem osobnými návštevami žalobcu, kedy bolo dokazovaním zistené, že naposledy bol žalovaný v osobnom kontakte so žalobcom v marci 2017 s výnimkou jeho účasti na súdnom pojednávaní dňa 19.02.2020. Taktiež sa podľa názoru súdu žalovaný potrebnou mierou nezaujíma o aktuálny zdravotný stav žalobcu. Uvedené konanie však podľa názoru súdu a platnej judikatúry súdov nemožno vyhodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. Skutkové zistenia z vykonaných dôkazov svedčia o tom, že vymedzenie úkonov údajne hrubo porušujúcich dobré mravy neboli žalobcom preukázané. Splnenie dôkaznej povinnosti ešte neznamená unesenie dôkazného bremena, ak splnenie tejto povinnosti nevedie k preukázaniu jej tvrdení. Ak teda účastník konania, ktorý splnil povinnosť tvrdenia i povinnosť dôkaznú, navrhnutými i vykonanými dôkazmi nepreukázal ním tvrdené skutočnosti, znáša procesnú zodpovednosť za neunesenie tzv. dôkazného bremena. Procesný neúspech v spore

postihuje v sporovom konaní toho, kto neunesol dôkazné bremeno, jednak neoznačil potrebné dôkazy, alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané. S poukazom na všetko uvedené súd pre neunesenie dôkazného bremena žalobu žalobcu zamietol.

16. Záverom súd dodáva, že v ľudsko-právnej rovine je potrebné na vzniknutý stav nahliadnuť aj optikou žalobcu ako človeka, ktorý presiahol vek 85. rokov veku života a môžu ho tak oprávnené sužovať otázky existenčnej neistoty. Jeho optikou darovaním celého svojho majetku môže mať subjektívny dojem, že stráca pre obe, na spore ohľadom majetku zainteresované strany obrazne povedané „lukrativitu jeho osobnosti“ (cíti sa byť odstrčený a nepotrebný), pretože môže mať obavu, že sa nenájde nikto, kto bude mať skutočný záujem sa o neho postarať v čase, kedy bude na pomoc iných odkázaný, a to v dôsledku vzniknutej „nemajetnosti“, čo je zrejmé najmä zo záverečného vyjadrenia žalobcu na pojednávaní dňa 16.09.2020. Z dokazovania v tomto konaní je zrejmé, že obe strany (rodina žalovaného aj rodina po zomrelom synovi J.) si za obdobie viac ako troch posledných rokov zvolili pre seba „cestu menšieho zla“, kedy medzi sebou členovia oboch rodín dlhodobo odmietajú resp. neprejavujú záujem o vzniknutom probléme komunikovať a ponechávajú tak vyriešenie celej záležitosti na žalobcovi, čo ho evidentne neprímerane fyzicky aj psychicky zaťažuje (viď záverečný prejav žalobcu na pojednávaní dňa 16.09.2020). Z výpovede svedka P. T. vyplynulo, že to bol práve on, kto inicioval prvotné kroky vo vlastnom mene a záujme, čo do spolupráce a právnej pomoci s JUDr. P. a keď sa k nemu potom žalobca osobne dostavil, vnuk sa rozhodol, že ďalšie kroky ponechá na žalobcovi. Ak svedkyňa P. T. pred súdom uviedla, že pod vplyvom vývoja udalostí po 7.3.2017 s manželom aj mali záujem vrátiť dary písomnými zmluvami, ktoré svedkyňa dokonca nechala odplatne pripraviť a sama uviedla, že to bolo motivované ohľadom na ich vlastné zdravie, na druhej strane vo svojej výpovedi pred súdom skonštatovala, že na žalobcovi bolo vidieť, že on to psychicky nezvláda. Súd má pritom za to, že je to žalobca, ktorý v dôsledku vzniknutej situácie začal pociťovať neistotu a prípadne aj ako sa javí následne subjektívne vyhodnotil nesprávnosť svojho rozhodnutia darovať všetko synovi (pričom k úkonu darovania viď právoplatne skončený spor tunajšieho súdu, sp. zn. 12C/20/2017), a to najmä za aktuálnej situácie, ktorá bola v spore preukázaná, kedy sú mu vnuk P. T. (syn po zomrelom J.) spolu s matkou F. T., vo viacerých ohľadoch života nápomocní výrazne väčšou mierou ako obdarovaný, teda žalovaný. Súd preto dáva žalovanému na zváženie, aby celú vzniknutú záležitosť s otcom minimálne prevzal do svojich rúk resp. v tomto smere sám osobne vyvinul výraznejšiu aktivitu, ako tomu bolo doposiaľ a to z pozície syna ako najbližšieho žijúceho príbuzného žalobcu a pokúsil sa nájsť riešenie, ktoré by jeho otcovi umožnilo dožiť starobu podľa možností čo najdôstojnejším spôsobom, teda tak, ako sa k tomu vo svojom čestnom prehlásení dňa 18.01.2017 aj zaviazal. Žalobca po materiálnej stránke nestráda, žalovaný mu umožňuje bezplatne bývať v nehnuteľnosti, ktorá mu z X/X-ín skutočne patrí, pričom žalobca si uhrádza len pravidelné mesačné platby, súvisiace s bývaním, resp. prípadné nedoplatky a je zatiaľ sebestačný. Podľa názoru súdu jeho strádanie je vyvolané pocitom sklamania zo správania a konania jediného žijúceho syna, ktorý však podľa neho konal na pokyn svojej manželky. Tento stav sa u žalobcu prejavuje smútkom, častou plačlivosťou, pocitom osamelosti, nepotrebnosti a aktuálne už aj nespavosťou. Je zrejmé, že žalovaný s manželkou v roku 2017 aj podnikli kroky navrátiť dary dobrovoľne do dispozície žalobcu, k čomu však reálne nedošlo a následne si podľa manželky žalovaný začal uvedomovať, že keby naozaj otcovi dary vrátil, skončili by v rukách tretích osôb a nie žalobcu, preto tento svoj pôvodný zámer prehodnotil a ustúpil od neho. Súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť žalovaného na mieru rizika, ktorú v sebe nesie prípadné navrátenie darov do dispozície darcu, hoci aj tretích osôb, v porovnaní s mierou rizika pretrvávania aktuálneho stavu, ktorý by časom (čisto v teoretických úvahách) mohol pri momentálnom veku žalobcu vyústiť aj do fatálnych následkov. Potom sa vynára otázka, či sa v tejto úvahe miery možných rizík z pohľadu toho najužšieho rodinného prepojenia žalobcu ako otca a žalovaného ako jeho syna ponechanie aktuálneho stavu bezo zmien v majetkových sférach javí z morálneho hľadiska ako správne, hoci je dnes žalovaný pevne presvedčený, že svojim postojom len chráni svojho otca a koná v jeho najlepšom záujme. Uvedené však žalobca takto nepocituje a ani nevyhodnocuje. Súd si v tejto súvislosti dovoľí apelovať aj na manželku žalovaného, aby porovnateľnou intenzitou, akú nepochybne vyvinula k ochrane svojho manžela a svojej rodiny (nahrávanie telefonických rozhovorov, zrejme aj poskytnutie súčinnosti manželovi pri zhotovovaní fotodokumentácie v listoch pre žalobcu, zálohovaním SMS správ, vyhľadaním advokátskej kancelárie a pod.) bola nápomocná svojmu manželovi aj v hľadaní spôsobu, ako docieľiť nápravu narušených vzťahov medzi otcom a synom. Je zrejmé, že obaja vzniknutou situáciou emočne trpia, manželka žalovaného sama pred súdom uviedla, že ona aj manžel sú z toho „chorí“. Kvalitu života aj osobného vnútorného prežívania v emočnej rovine vieme ovplyvniť svojím konaním a súd si preto dovoľuje vysloviť presvedčenie, že vôľa rodiča, prejavená pri jeho plnom duševnom zdraví, by mala byť pre dieťa jedným z kľúčových kritérií vo sfére vlastných

rozhodnutí a postojov tak, aby z nich bola citeľná elementárna úcta, ktorú má dieťa svojmu rodičovi prejavovať.

17.Podľa § 251 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej ako „CSP“) trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

18.Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19.Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20.O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že v celom rozsahu úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalobcovi. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP"), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.